

Vítazný život

3/2016

(host' konferencie KvM Sergio Scataglini s bratislavskými pastormi)

**KONFERENCIA
KREŠŤANIA V MESTE**

(8–9)

SLOVO ŽIVOTA

10,90 Eur
už v predaji

JOYCE MEYER

SEBAVEDOMÁ ŽENA

14 x 21 cm, mäkká väzba, 276 strán

Kniha *Sebavedomá žena*:

- ponúka kľúče k vnútornej stabilite a zdravej nezávislosti,
- ukazuje, ako žiť bez strachu,
- pomáha prekonať bariéry falošných očakávaní okolia,
- ukazuje cestu k uzdraveniu z citových zranení spôsobených zneužívaním.

Joyce v knihe opisuje sedem charakteristík ženy, ktorá žije v neochvejnej dôvere v Boha. Miliómy ľudí sa modlia, ale otázka znie: Ako? Modlia sa s očakávaním, bez strachu, alebo s pocitmi viny? Majú smelosť žiadať viac než len nevyhnutné minimum? Kniha popisuje osobnú cestu Joyce Meyer od neistoty a nenávisti voči sebe samej, spôsobenej sexuálnym zneužívaním, k skutočnému životu a slobode, ktorú zakúša dnes, keď je už viac ako 30 rokov v službe. Ukážku z jednej kapitoly nájdete na str. 6-7.

LENKA ŠIMKOVÁ AKO VRABCE ČVIRIKALI

13 veselých detských kresťanských pesničiek.

Vydalo: Slovo života Bratislava, 2016.

Vhodné pre deti od 4 do 12 rokov.

Aranžmán piesní, recording, mix&mastering: Martin Chovanec.

Dvojminútovú ukážku nájdete na YouTube,
texty piesní na <http://art.slovozivota.sk>

Lenka Šimková sa venuje deťom rôznych kategórií a vytvára s deťmi rôzne divadelné predstavenia spojené s hudbou.

Sama je mamičkou dvoch detí a čerstvou absolventkou Vysokej školy múzických umení v Bratislave v odbore operný spev.

10 Eur

VÝHODNÁ VIANOČNÁ AKCIA

Ponúkame vám aj tieto detské CD, na ktorých nájdete rozprávky na duchovné motívy s pesničkami.

Jedno stojí 10 Eur, ak si u nás do Vianoc objednáte akékoľvek 2 detské CD, získate ich spolu len za 15 Eur

(ak vám to zľavu nezapočítajú pri objednávke cez eshop, nebojte sa, my vám pri fakturácii zľavu zohľadníme).

Všetky naše knihy si môžete kúpiť aj na Tomášikovej 30 v priestoroch Slova života (Tel: 02-20929311). Tým, ktorí nie sú z Bratislavy, odporúčame objednávať cez eshop na www.slovozivota.sk Posielame na dobierku za 2 eurá.

Ako vrabce čvirikali

Detský ostrov

Život ako rozprávky

Ovocinoland

OBSAH

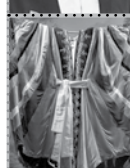

NAPODOBŇUJ SVOJHO MAJSTRA

SKUTOČNÝ PRÍBEH
**Pán splní každú
túžbu srdca**
Jozef TURIC
str. 4–5

NOVÁ KNIHA
Sebavedomá žena
Joyce MEYER
str. 6–7

REPORTÁŽ
Slobodní
Konferencia Kresťania v meste
str. 8–9

ROZHOVOR
**Svätosť je opakom
zákonníctva**
**Rozhovor so Sergiom
SCATAGLINIM**
str. 10–11

VYUČOVANIE
Jozef a jeho tri plášte
Peter ČUŘÍK
str. 12–13

ROZHOVOR
**Ak chceme rásť v cirkvi, musíme
ísť do hlbšieho vzťahu s Bohom**
**Rozhovor s Michalom
VANĚKOM**
str. 14–16

REPORTÁŽ
Cirkev, ktorá má 8000 členov
**Duchovné prebudenie
v Arménsku**
str. 17–18

REPORTÁŽ
Ži s Kráľom
Detský tábor 2016
str. 19

REPORTÁŽ
Walk on water!
Mládežnícky tábor 2016
str. 20

HISTÓRIA KRESŤANSTVA
Habáni
**Radikálna reformácia
v našich končinách**
str. 21

Kresťanský život nie je ťažký. Potrebuješ dať svoje srdce Ježišovi a On ti dá nový začiatok. Nazýva ho znovuzrozením. Potom s Ním každodenne žiješ a „napodobňuješ Ho“. Apoštol Ján to hovorí takto: „...aký je On, takí sme aj my v tomto svete“ (1J 4:17).

Ked' bol raz Peter na misijnej ceste a kázal v Lydde, bratia z Joppy sa o tom dopočuli. Lydda bola len pár kilometrov od Joppy, a tak sa rozhodli, že tam vycestujú a poprosia Petra, aby prišiel aj k nim. Ale neprezradili mu skutočný zámer svojej návštevy. Jednoducho povedali: „Neváhaj prísť až k nám!“ (Sk 9:38). Keď k nim nakoniec prišiel, vyviedli ho do vrchného príbytku a Peter sa isto domnieval, že sú tam zhromaždení veriaci horliví počuť Božie slovo. No, keď tam vošiel, obštúpili ho vdovy a s nárekom mu ukazovali všetky šaty, sukne a plášte, ktoré im ušila akási tamojšia veriacca. Najprv vôbec nerozumel, prečo mu to ukazujú, no po chvíli pochopil. Uprostred miestnosti bola mŕtva žena Dorkas, ktorá bola známa svojimi dobrými skutkami. Všetci ukázali na ňu a povedali: „Prosím, vzkries ju späť k životu!“

Mám rád tento príbeh. Peter nebol zaskočený. Chodil s Ježišom. Poznal svojho Majstra. Verím, že vo svojom duchu sa opýtal Pána, či má konať, a keď dostal uistenie, že áno, začal „napodobňovať svojho Majstra“. Možno si aj vy spomínate na to, ako Pán Ježiš vzkriesil Jairovu dcéru v Markovi 5. Najprv vyhnal všetkých plačúcich von – tak urobil aj Peter. Nechcel, aby boli v miestnosti pochybnosti a nevieru. Potom sklonil kolená v modlitbe, aby nabral silu a múdrosť od Pána. Nakoniec sa obrátil k mŕtvemu telu a v autorite vyhlásil: „Tabita, vstaň!“ „A ona otvorila oči, a keď videla Petra, posadila sa. A on jej podal ruku a zdvihol ju. Potom zavolať svätých a vdovy a postavil ju pred nich živú“ (Sk 9:40, 41). Nádherné!

Pavol hovorí, aby sme boli „nasledovníkmi Božími ako milované deti“ (Ef 5:1). Doslova sa to dá preložiť, aby sme Pána napodobňovali a konali tak, ako On. Veľký prebudenec 20. storočia Leonard Ravenhill povedal: „Boh ti chce

zjaviť svoje tajomstvá, ale nebude ti o nich kričať.“ Musíme si strážiť svoje tajné miesto s Bohom. Moderným fenoménom dneška je „vyhorenie“. I keď jedným z dôvodov je prepracovanosť, skutočným spúšťačom je niečo iné. Vyhorenie je stav, keď začíname dlhodobo viac dávať ako prijímať. Potrebujeme silu od Boha na každý deň! Potrebujeme dobíjať baterky!

Predtým ako Peter zvolal, „Tabita, vstaň!“, najprv sklonil kolená a modlil sa. Predtým ako Pán Ježiš zvolal: „Lazare, vstaň!“, pozdvihol oči hore a povedal: „Otče, ďakujem ti, že si ma počul. No, ja som vedel, že ma vždy čuješ...“ (Ján 11:41,42). Skôr ako čelil svojej hore, rozprával so svojim Otcom. Ak máš pred sebou dôležité stretnutia, tu je moja rada: Nerozprávaj s ľuďmi skôr, ako si rozprával so svojim Bohom. Kazateľ 10:10 hovorí: „Keď železo otupie, a človek nenabrúsi ostriem, musí vynaložiť väčšiu silu. Ale výhodou je použiť múdrosť.“ O čo lepšie je ísť do boja s nabrúseným ostrím! Abraham Lincoln poznamenal: „Ak by som mal 6 hodín na sťatie stromu, prvé 4 hodiny by som trávil brúsením sekery.“

V ostatných mesiacoch sme boli veľmi inšpirovaní stretnutím s ľuďmi, ktorí menia svet. Cirkev v Arménsku, ktorá má 8000 členov, Sergio Scataglini, ktorý bol jedným z katalyzátorov duchovného prebudenia v Argentíne, David Hogan, ktorý 40 rokov slúži mexickým indiánom a v mene Ježiš kriesi mŕtvych. Čo všetko môže cirkev vykonať, keď žije blízko zdroja! Ale nestačí nám len napodobňovať týchto mužov viery. Potrebujeme žiť blízko Krista, aby sme mali nabrúsenú duchovnú výzbroj. Ak je naše ostriem otupené a nenabrúsime ho, musíme vynaložiť veľké úsilie, no i tak uvidíme iba málo ovocia. Použime však múdrosť a napodobňujeme Krista!

Čaká nás vzrušujúce obdobie posledných čias. Ježiš sa svojho života „prešiel zem dobre činiac a uzdravujúc všetkých, ktorí boli premočení od diabla a držaní v jeho moci, pretože bol s ním Boh.“ Verím, že teraz je rad na nás, aby sme pomazaní „Svätým Duchom a mocou“ urobili to isté.

Peter Čuřík

Fotka na titulke: **Hlavný hosť konferencie KvM Sergio Scataglini z USA a pastori bratislavských kresťanských zborov, Peter Čuřík, Slovo života, Pavol Zsolnai, BCC, Martin Ilavský, KC Prielom** (zľava doprava).

Autor fotografie: **Peter Čuřík**

JOZEF TURIC

Pán splní ko

Poznáme ho ako vždy usmiateho, ochotného a zodpovedného uvádzača počas bohoslužieb Slova života v Bratislave. Vyštudoval ako inžinier, precestoval svet, aby sa nakoniec vrátil na Slovensko a pracoval v automobilovom priemysle. Zakúsil aj pády, ale Pán si ho nakoniec pritiahol bližšie k sebe, našiel priateľov, duchovný domov a teší sa z každej možnosti poslúžiť ľuďom.

Prezlečený za farára

Volám sa Jozef Turic a pochádzam z malebnej slovenskej obce Gočovo na Gemeri. Po strávení krásneho detstva v kresťanskej rodine, kde bola a stále je láska, som pokračoval v štúdiu na strojníckej priemyslovke v Spišskej Novej Vsi a štúdium ukončil v roku 1999 na Technickej univerzite v Košiciach na Strojníckej fakulte. Rodičia i starí rodičia ma od malička viedli k Bohu aj napriek tomu, že v tom čase vládol na Slovensku komunizmus. Od detstva som bol presvedčený, že Boh existuje, aj keď sa v školách o tom vôbec nehovorilo.

Raz na Vianoce som bol v kostole, jedna spolužiačka to prezradila „súdužke“ učiteľke, ktorá si ma potom zavolała a dohovárala mi, že nemám chodiť do kostola. Bol som v rozpakoch. Kde je pravda? V škole nám bránili vyznávať vieru a doma ma povzbudzovali, aby som sa k Bohu stále obracal... Nezabudnem, ako sme boli ešte na prvom stupni v škole v prírode, tak sme jeden večer mali karneval. Obliekol som si čierne rúcho a nejakú knihu som obalil do čierneho papiera a nalepil na ňu biely kríž. Predstavil som sa ako pastor z Gočova a smelo vyhlásil, že gočovský kostol postavil gočovský ľud na uctievanie svojho Boha (tak je to dodnes na stene evanjelického kostola napísané). Vyhrál som prvú cenu. Keď sme mali pred pár rokmi stretnutie zo základnej školy, tak triedna učiteľka spomenula, že som mal dobrú guráž, keď som sa v čase totality pred študentmi a učiteľmi prezliekol za farára a hovoril o Bohu. Totalitný režim padol v r.1989 a s ním aj zavádzajúce informácie a klamstvá o kresťanstve. Do kostola som chodieval na väčšie sviatky, ale mama ma zvykla prehovárať, aby som šiel každú nedeľu. Vtedy som nevedel pochopiť, ako môžu ľudia chodiť do zboru tak pravidelne, a teraz si neviem predstaviť, že by som v nedeľu na bohoslužbe chýbal.

Ako ma zachránil „modlitebný zoznam“

Keď som bol v druhom ročníku na vysokej škole, mal som krízu. Nedarilo sa mi v škole, bol som veľmi podráždený, aj maličkosť ma vedela rozhádzať. Býval som na internáte, ale na víkendy som chodieval domov. Mama mi hovorila, aby som skúsil zájsť častejšie do evanjelického kostola, že mi to určite pomôže. Stará mama mi vždy hovorila, že sa za mňa modlieva, a až s odstupom času som pochopil, aké veľmi dôležité je, keď sa starí rodičia a aj rodičia modlia za svoje deti a vnúčatá. Keď naša starká odišla k Pánovi, tak modlitebnú reťaz prevzala mama. Viem, že aj vďaka týmto modlitbám sme mali a stále máme v rodine krásne vzťahy. Teraz to už robievam aj ja, mám „modlitebný zoznam“, kde je na prvom mieste celá moja rodina a všetci známi.

Po skončení vysokej školy som nastúpil na základnú vojenskú školu do Žiliny a po jej skončení som sa zamestnal v Slavošovských papierňach. Dostal som úžasného šéfa, od ktorého som sa veľa naučil, a tiež som rýchlo zapadol do kolektívu. Aktívne som sa zapájal do chodu obce, kde som bol členom obecného zastupiteľstva a v evanjelickej cirkvi som pri bohoslužbách hrával na organe. Počas strednej školy som mal veľkú túžbu hrať na saxofón, a keďže Pán splní každú túžbu srdca, poslal mi do cesty kamaráta, ktorý ma naučil naň hrať. Založili sme si kapelu a chodievali hrávať na svadby a iné akcie.

V Amerike, Dánsku, Nórsku – Boh vidí ďalej ako my

Rodila sa vo mne veľká túžba cestovať a spoznať svet. Dostal som pracovnú vízu a odišiel pracovať na dva roky do USA na Floridu. Od prvého týždňa som pravidelne navštevoval kres-

vždy túžbu srdca

ťanský zbor, vo voľných chvíľach som precestoval 30 štátov Ameriky. Niagarské vodopády i Havajské ostrovy a o pár rokov neskôr aj nádherné nórske fjordy mi znova a znova pripomínali, aký úžasný je náš Boh a aký je dokonalý Stvoriteľ. Dodnes nedokážem pochopiť, ako si niekto môže myslieť, že taká krásna príroda okolo nás vznikla len náhodou.

Neskôr som vycestoval so skupinou ôsmich Slovákov pracovať do Dánska, kde som strávil ďalšie dva roky. Hoci okrem mňa tam zo Slovákov nikto navštevoval cirkev, ja jediný som dostal výpoveď. Prečo práve ja? Bol som veľmi smutný a nevedel som, čo robiť. Až vtedy som pochopil slová apoštola Pavla „Keď som slabý, práve vtedy som silný“, lebo práve v našej slabosti sa Pán môže mocne osláviť. Nakoniec mi Pán pomohol nájsť inú, oveľa lepšiu prácu, pričom jeden pastor z Nórska mi tak dôveroval, že mi ponúkol, aby som býval

Kresťanstvo dnes už pre mňa nie je iba náboženstvom, ale mojím životným štýlom.

v jeho dome a počas jeho neprítomnosti sa oň staral. Moji priatelia zo Slovenska medzitým o prácu prišli, firma, z ktorej ma vyhodili, skrachovala a mnohí z nich sa nešťastní vrátili na Slovensko. Vtedy som pochopil, že Boh nevidí iba súčasnosť, ale ďaleko do našej budúcnosti. Terajšie naše trápenie môže byť predzvesťou nášho budúceho šťastia. Len sa musíme naučiť Mu stále a vo všetkom dôverovať.

Znova doma – Kresťanstvo ako môj životný štýl

Po návrate na Slovensko som prišiel do Bratislavy, kde práve v tom čase vrcholila stavba moderného projektu Eurovea s hotelom Sheraton. Potrebovali inžiniera, ktorý už má skúsenosti v hotelierstve a ovláda angličtinu. Hneď ma zobrali a strávil som tam dva roky. Potom som sa zamestnal ako projektový koordinátor v automobilovom priemysle, trvá to už viac ako 5 rokov.

Popri práci som si hľadal zbor, kde by som mohol zakúšať Božiu prítomnosť a kde by som mohol lepšie spoznávať Božie slovo. Raz som bol na konferencii viery, kde kázal pastor Peter Čuřík zo Slova života. Charizmatický spôsob kázania a samotná kázeň ma tak oslovili, že som potom začal chodiť do Slova života a k Martinovi Hunčárovi na skupinu pre mužov. Tiež som začal slúžiť v rôznych službách, som

jeden z uvádzačov, ktorí vítajú prichádzajúcich. V Slove života som začal bližšie spoznávať ten pravý Boží charakter a poznávať Boha tak, ako som Ho predtým nepoznal. Pán Ježiš sa stal mojím najlepším priateľom, ktorému môžem povedať o všetkých svojich radoostiach, ale aj starostiach. V zbere Slova života som začal zakúšať aj moc Ducha Svätého, ktorého Pán Ježiš poslal, aby bol našim radcom a utešiteľom. A do tretice, naučil som sa, že keď chcem mať dobrý vzťah s Pánom, tak nestačí iba chodiť na nedeľné bohoslužby, ale každý deň byť s Ním na modlitbách a v Jeho svätom Slove, ktoré sa mi stalo takým vzácnym. Sám Pán Ježiš povedal, že nebo a zem sa pominú, ale Jeho slová zostanú naveky.

Cirkev, to nie je iba organizácia, nie je to len miesto, kam chodievame. Je to rodina, do ktorej patríme, je to domov, kde sme milovaní a je to aj nemocnica, kde naše fyzické alebo psychické problémy sú cez modlitby pastorov, bratov a sestier vyličené. Ďalšou mojou túžbou bolo hovoriť a kázať Božie slovo. Aj to sa krok za krokom naplňa. Hovoril som párkrát Slovo Božie na zbierku a taktiež som mal príležitosť kázať a prekladať anglicky hovoriaceho kazateľa.

Ako som duchovne rástol, Boh naplňal moje srdce svojou dokonalou láskou a veľkou túžbou poznať Ho viac a viac. Hľadal som kráľovstvo Božie a všetky ostatné veci mi boli pridané. Od malička som vedel, že Boh existuje, ale urobil som v živote aj pár „prešľapov“, nie všetko sa veru Bohu páčilo. Ale s istotou viem, že pre Boha som bol, stále som a budem rovnako vzácnym, aj keď občas padnem. Boh ma vyučoval a mnohokrát, keď som prechádzal temným údolím, som na 100% vedel, že On je so mnou. Sám Boh hovorí, že keby boli naše hriechy červené ako šarlát, tak budú biele ako sneh, On nás môže vždy dokonale očistiť.

Čím viacej sa približujem k Bohu, tým viac ma vyučuje, a niektoré vetvičky v mojom živote, ktoré nie sú podľa Jeho predstáv, veľmi jemne orezáva. Kresťanstvo dnes už pre mňa nie je iba náboženstvom, ale mojím životným štýlom. Nedokážem a ani si nechcem predstaviť svoj život bez Otca, Ježiša a Ducha Svätého, ktorí sú stále so mnou a vedú ma po zelených pažitiach. Viem, že len dobré a milosť ma budú sprevádzať po celý svoj život a prebývať budem v dome Hospodinovom po dlhé veky, tak ako to hovorí Biblia v 23. žalme. Viem aj to, že ak príde nejaká skúška, tak Boh je a bude stále verný. Ako hovorí apoštol Pavol – On nedopustí, aby som bol pokúšaný nad moje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby som ju vládol zničiť.

Sebavedomá žena

JOYCE MEYER

Dnešnú spoločnosť zamorila epidémia pocitov menejcennosti, ktorej sú vystavené najmä ženy. Bežnou obranou býva pretváрка, že všetko je v poriadku, čo však vedie iba k ďalšej forme neslobody. Sebavedomá žena je taká, ktorá vie, že je milovaná, odmieta žiť v strachu a neporovnáva sa s inými. Jej sebaistota pramení z optimistického postoja, odvahy, ale predovšetkým z viery v Boha. Práve o tomto je najnovšia kniha od Joyce Meyer. Sme presvedčení, že je to dôležité posolstvo aj pre ženy na Slovensku. Prinášame vám ukážku z jednej kapitoly. Ďalšie podrobnosti o tomto titule nájdete na strane 2.

Anatómia strachu

Strach. Všetky sme ho už zažili. Je to nepokoj, ktorý cítime v žalúdku, či panika, ktorá nás bez varovania prepadne. Každá z nás sa niečoho bojí. Veď koniec koncov sme ľudia. Podľa nedávnej štúdie trpí 19,2 miliónov dospelých Američanov (teda 8,7 % tejto vekovej skupiny) nadmerne veľkým strachom. 15 miliónov Američanov trpí sociálnymi fóbiami, ktoré im komplikujú vzťahy s inými ľuďmi.¹

Ak máme prekonať svoju neistotu a pochybnosti a stať sa sebaistými ženami, je nevyhnutné, aby sme pochopili podstatu strachu. V prvom rade si musíme uvedomiť, že strach nie je od Boha. Boh nám totiž nedal ducha strachu (2Tim 1:7).

Strach nás sužuje a bráni nám v napredovaní. Oberá nás o odvahu a núti ustupovať. Strach je zlodej: okráda nás o Božie povolanie. Ako sme už povedali, jediný prijateľný postoj voči strachu je: „NEBUDEM SA BÁŤ!“ Pevne sa rozhodnime, že mu nedovolíme, aby riadil naše životy. Ak ho budeme tolerovať, zaplatíme za to vysokú cenu.

Som presvedčená, že strach je hlavnou zbraňou, ktorú diabol používa proti ľuďom. Predstavte si svoje aktuálne problémy. Koľko z nich súvisí so strachom? Stavila by som sa, že ak by ste sa nad tým zamysleli, povedali by ste, že

väčšina z nich. Strach nás núti, aby sme sa pokúšali ovládať ľudí a okolnosti. A z toho istého dôvodu dovoľujeme ľuďom, aby nás manipulovali. Ak sa niekto bojí chudoby, stane sa z neho chamtivý držgroš. Človek, ktorý má strach, že si nenájde priateľov, začne predstierať, že je niekým, kým v skutočnosti nie je. Zo strachu zo samoty vstupujeme do zlých a škodlivých vzťahov a v takomto zozname by sme mohli pokračovať ďalej. Ak si nájdeme čas na to, aby sme sa zamysleli nad podstatou strachu a uvedomíme si, že v živote veriacej ženy nemá miesto, môžeme nad ním zvíťaziť.

V istej dedine rodičia po celej generácii hovorievali deťom: „V žiadnom prípade sa nepribližujte k tomu vrchu, pretože na ňom žije príšera.“ Všetky deti si varovanie vzali k srdcu a na kopec neliezli.

Jedného dňa sa skupinka odvážnych mládencov z dediny rozhodla, že sa na vrchol vyšťverá a príšeru si obzrie. Chceli vedieť, ako vyzerá a poraziť ju. Do vakov si zbalili zásoby a vyrazili do hôr. Na polceste začuli strašný rev a zacítili príšerný zápach. Polovica mužov s krikom utiekla.

Druhá polovica pokračovala v ceste. Keď vystúpili vyššie, všimli si, že príšera je menšia, ako očakávali. Ďalej však revala a šírila okolo

seba taký zápach, že všetci mladíci – až na jedného – sa vrátili do dediny.

„Ja tú príšeru dostanem,“ povedal si posledný a urobil krok vpred. Príšera sa okamžite zmenšila a bola rovnako veľká ako mladík. Keď sa k nej priblížil o ďalší krok, znovu sa sevrkla. Aj naďalej však bola ohavná a zapáchala. Hrdina sa k nej natoľko priblížil, že ju dokázal zdvihnúť a podržať v dlani. Pozrel sa na ňu a opýtal sa: „Povedz mi, kto si?“

Príšera zapíšťala tenkým hláskom: „Volám sa Strach.“²

Príbeh ukazuje, ako strach funguje. Kým sa mu nepostavíme zoči-voči, vyzerá príšerne. Ak sa mu odvážime čeliť, zmenší sa. Odmietnite sa mu podriaďovať a jedného dňa zistíte, že veci, ktorých ste sa kedysi báli, nie sú ničím hrozným. To, čo na vás kedysi ručalo, iba zápiska a nakoniec celkom zmĺkne.

Nikdy nezabudnem na to, čo povedal Franklin Roosevelt: „Jediná vec, ktorej sa treba báť, je strach samotný.“ Ak sa mu podvolíme, bude nás ovládať, ale ak sa mu postavíme zoči-voči, zvíťazíme nad ním.

NEBOJTE SA KONFRONTÁCIE

V apríli 2005 krajinou zarezonoval príbeh Jennifer Wilbanksovej, „nevesty na úteku“. Tridsaťdvaročná obyvateľka mesta Duluth v Georgii zmizla niekoľ-

ko dní pred svojou svadbou, na ktorú pozvali 600 hostí. Jej rodina a snúbenec si boli istí, že ju niekto uniesol, preto prostredníctvom médií žiadali jej vrátenie.

Keď sa objavila živá a zdravá na opačnom konci Spojených štátov, radosť rýchlo vystriedal zmätok a hnev. Nevestu totiž nikto neunesol; utiekla sama, pretože mala strach zo svadobného dňa.³

Väčšina z nás by asi povedala, že sa mala porozprávať so snúbencom alebo vyhľadať pomoc pastora či príbuzného. Kto z nás rád odhaľuje svoje obavy a hovorí o svojom strachu? Nie je ľahšie problém ignorovať a zamiesť ho pod koberec? Možno ste nikdy neutiekli ako Jennifer Wilbanks, ale som si istá, že na úrovni pocitov utekáte pred mnohými vecami. Neustále sa obzeráte ponad plece, aby ste sa uistili, že vám váš strach nešliape na päty.

Mnohí sa konfrontácie obávajú, ale ak nechceme, aby nás ľudia či veci ovládali, nesmieme sa jej vyhýbať.

Ako sme už povedali, ak sa chceme zbaviť niečoho, čo nás ťaží, musíme to vyniesť z tmy na svetlo. Čo sa stane,

že môže napredovať aj napriek strachu, oslobodí sa od jeho klamstiev.

Satan rád vyvoláva v ľuďoch hrôzu a chce, aby sa vyhýbali riešeniu nepriemenných situácií. Vie totiž, že keď sa jeho klamstvá dostanú na svetlo, stratia moc. Spomeňte si na obyvateľov dedinky z príbehu, ktorí sa po celé generácie báli niečoho, čo nakoniec bolo možné chytiť do dlane. Kým sa nenašiel odvážny človek, ktorý sa príšere postavil zoči-voči, strach držal celú dedinu v zajatí. Aj keď klamstvo nie je pravdivé, pre človeka, ktorý mu uverí, sa stáva realitou. Neverte klamstvám, ktorými sa vás satan snaží zmiast'.

Ak splníme svoju úlohu, ktorou je modliť sa, posilňovať duchovné svaly a robiť kroky viery, Boh splní svoju: uskutoční neuskutočniteľné.

keď v tmavej miestnosti zažnete lampu? Svetlo pohltí tmu. Podobne v našich životoch pôsobí Božie slovo. Ak sa ním riadime, obavy, ktoré nás sužovali, strácajú nad nami moc a miznú.

Božie slovo je v tejto otázke jednoznačné: nemáme sa báť. Izaiáš 41:10 hovorí: „*Neboj sa, veď som s tebou, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilním ťa a určite ti pomôžem, veď ťa podporiam spravodlivou pravdou.*“ Pán nehovorí, že nesmieme cítiť strach; nemáme mu však dovoliť, aby nás riadil a obral nás o Božie povolanie.

Príšera menom Strach pôsobí navonok väčšia a silnejšia, než v skutočnosti je. Sila strachu totiž závisí od schopnosti klamať. Keď človek pochopí,

Modlitba nám v boji so strachom pomáha, ale všetko sa deje postupne. Nemôžete očakávať, že bez tréningu zabehnete hneď 5 kilometrov. Rovnako je to aj s modlitbou. Duchovné svaly si potrebujeme vytrénovať. Začnite tým, že vyhlásite: „Nie, strach nebude riadiť môj život!“ Keď sa naučíte používať modlitbu v boji proti malým obavám, Pán vás naučí, ako zvládať väčší strach.

Nedovoľte strachu, aby vás paralyzoval. Hannah Hurnardová, autorka knihy Na horách balzamových, sa raz nechala paralyzovať strachom. Potom počula kázeň o strašiakovi, ktorá ju podnietila zmeniť strach na vieru.

Kazateľ povedal: „Múdry vták vie, že strašiak je vlastne reklamný pútač,

ktorý oznamuje, že na poli rastie šťavnaté a chutné ovocie. Strašiaky nájdeme iba v tých najlepších záhradách... Ak som múdry, aj ja budem strašiaka považovať za pozvánku. Každý obor, pred ktorým sa cítim ako kobyľka, je v podstate strašiak pozývajúci vziať si veľké Božie požehnanie.“ Na záver dodal: „Viera je vták, ktorý rád vysedáva na strašiakoch.“⁴

Ak splníme svoju úlohu, ktorou je modliť sa, posilňovať duchovné svaly a robiť kroky viery, Boh splní svoju: uskutoční neuskutočniteľné.

BOŽÍ PARTNERI

Už ste niekedy spolu s priateľkou varili večeru pre svoje rodiny alebo pre niekoho v núdzi? Rozdelili ste si úlohy (ona, napríklad, varila hlavný chod, vy prílohy) a na záver ste dosiahli spoločný výsledok.

Boh je v živote naším partnerom a obaja máme rozdielne úlohy. Ak splníme svoju úlohu, ktorou je modliť sa, posilňovať duchovné svaly a robiť kroky viery, Boh splní svoju: uskutoční neuskutočniteľné. Možno už dlhodobo žijete v strachu a nedokážete si ani predstaviť, že by sa vám podarilo oslobodiť sa od neho. Verte mi, zakaždým, keď sa strachu postavíte zoči-voči, o niečo sa zmenší a napokon úplne stratí nad vami moc.

Neznášam strach a to, čo ľudom spôsobuje: núti ich cúvať a stiahnuť sa, oberá ich o sebavedomie. Nemusí to však tak byť! Sama som v živote zažila veľa strachu a viem, že čeliť tomu, čoho sa bojíte najviac, si vyžaduje odvahu. Keď sa to však podarilo mne, podarí sa to aj vám! Istý múdry človek raz vyhlásil: „Ovaha nie je neprítomnosť strachu, ale schopnosť čeliť mu.“

1. „The Numbers Count: Mental Disorders in America,” National Institute of Mental Health. [cit. 2006-6-19]. <http://www.nimh.nih.gov>.

2. Martin PERRY: *Confidence Booster Workout*. Berkeley, CA: Thunder Bay Press, 2004.

3. Greg BLUESTEIN: „Runaway bride's pastor to publish book on 'foolish decisions.'” *The Macon Telegraph*, 6. jan. 2006. [cit. 2006-6-20]. <http://www.macon.com>.

4. *Our Daily Bread*, 6. apr. 1995. [cit. 2006-6-20]. Dostupné na internete: <http://www.iclnet.org/pub/resources/text/OurDailyBread/db950406.txt>.

Slobodní

17. – 18. septembra 2016 sa konala konferencia na tému **Slobodní** s výnimočnými rečníkmi Sergiom a Kathleen Scataglini, ktorí priniesli slovo o živej nádeji, viere a slobode v Ježišovi Kristovi.

KONFERENCIA KREŠŤANIA V MESTE 2016

Tento rok sme sa stretli v športovej hale Elán, na akcii sa organizačne podieľali bratislavské zbory združené v platforme *Krešťania v meste*. V nedeľu ráno sa nás stretlo na spoločnej bohoslužbe asi 900, v sobotu približne polovica. Tri úžasné

Sergiove a Kathleeine opakované návštevy Bratislavy vytvorili medzi nami krásne priateľské puto. Vieme, že na nás myslia a modlia sa za nás aj v priebehu roka. Aj preto nám ich služba prináša vždy aktuálne povzbudenie a usmernenie.

*Marek KRAJČÍ, výkonný riaditeľ platformy
Krešťania v meste, poslanec NR SR*

zhromaždenia s našimi vzácnymi hosťami, ktorí stále žijú prebudenie a povzbudzujú Boží ľud k svätosti a novému odovzdaniu sa Bohu, si môžete vypočuť aj dodatočne na

www.krestianiavmeste.sk. Vždy je veľmi povzbudzujúce, keď znovuzrodení kresťania z rôznych kresťanských cirkví vedia spolupracovať a vzájomne sa rešpektovať. Vyjadrenie tejto jednoty bolo vidieť počas modlitby, keď Sergio vyzval dopredu všetkých prítomných kazateľov, ktorí sa spoločne v kruhu modlili.

Sergio prehovoril ešte v nedeľu popoludní k asi 110 lídrom v priestoroch Slova života, kde sme si po spoločnom obede vypočuli múdre rady od človeka, ktorý bol súčasťou veľkého argentínskeho prebudenia. Počas konferencie výborne poslúžili aj hudobné skupiny z KC Prielom, BCC worship a BJB Viera. K oživeniu zhromaždení prispel aj kreatívny tanec a všetkých povzbudil príbeh Vlada (Káčera), ktorý prežil obrátenie a hlbokú obnovu života. Jeho príbeh nájdete na YouTube Slova života Bratislava alebo aj na www.krestianiavmeste.sk. Nájdete ho v menu – pomoc núdznym. Je vidieť, že služba ľuďom bez domova prináša aj trvalé ovocie.

MILUJEM SVOJE MESTO

Konferencia nie je jedinou akciou počas tohto víkendu. Pri príležitosti *Dňa rodiny* sa uskutočnilo v Medickkej záhrade podujatie *Rodina mestu, mesto rodine*, ktoré zorganizovalo *Fórum kresťanských inštitúcií*. Pestrý kultúrny program na pódiu dopĺňala možnosť vyšantiť sa pre deti na skákacom hrade a pri iných športových aktivitách, nechýbala ponuka kníh a iných stánkov kresťanských organizácií.

Zaujímavým oživením bol aj muzikál *Doba ľadová* (v mojom srdci) v kultúrnom stredisku na Vajnorskej, kde

účinkovala tanečno-dramatická skupina *Potichu*.

Nášmu mestu však nechceme len kázať, ale aj prakticky pomôcť. Tímy ochotných ľudí z rôznych cirkví doplnených o ďalších dobrovoľníkov natierali plot na detskom ihrisku, sadili kríky, revitalizovali denné centrum, upratovali a čistili mesto. Uskutočnilo sa 11 brigád, zúčastnilo sa 202 brigádnikov, odpracovalo sa 1038 hodín, zväčša na požiadavku konkrétnych mestských častí, ktoré si takúto pomoc nesmierne vážia.

KONFERENCIA DETI V MESTE

Súčasťou konferencie *Kresťania v meste* bol aj paralelný program pre deti. Stretnúť sa s Bohom, s priateľmi a zažiť jedinečný víkend mohli deti 17. – 18. septembra 2016 v športovej hale Mladosť v Bratislave, počas ktorého dobrovoľníci a učitelia nedeľných škôl a besiedok z kresťanských spoločenstiev platformy *Kresťania v meste* pripravili program pre deti vo veku 4-12 rokov.

Témou bolo, ako žiť s Duchom Svätým, kľúčový bol verš z Príslovia 30:19 „*Cesta orla na nebi, cesta hada po skale, cesta lode po morskej hlbine a cesta muža k dievčaťu.*“

Okolo 100 detí malo možnosť po prázdninovom období znovu stretnúť svojich priateľov, spoločne chváliť, uctievať, modliť sa a prehĺbiť svoj vzťah s Bohom. Služobníci a dobrovoľníci zo SK Christiana, BCC, BJB Viera a zboru Slovo života sa spoločne pripravovali a vymieňali si skúsenosti pri výchove mladej generácie už v prípravných stretnutiach. Tesne pred konferenciou sa deti mohli zapojiť do tanca, drámy, piesní alebo maľovania a aktívne sa tak zapojiť do samotného programu. „Mal som možnosť poslúžiť starším deťom počas nedele rána. Deti boli skvelé, nevyrušovali, zapájali sa a Pán

Boh sa ich dotýkal. Aj scénka, ktorú som hral so Sárrou, vyšla a mnohých veľmi oslovila,“ hovorí Martin Hunčár.

Magda Rosová, Jayne Rybánska a Lenka Pelechová, na ktorých ležalo najviac zodpovednosti, sa zhodli, že hoci to bolo náročné na zorganizovanie, fungovalo to lepšie takto, keď sa vytvoril spoločný tím z rôznych zborov (v minulosti sa jednotlivé zbory dohodli a zobrali si na starosť vždy po jednom detskom zhromaždení). „Mohli sme slúžiť tam, kde sme obdarovaní, a učiť sa jeden od druhého,“ dodávajú. Magda Rosová, ktorá bola hlavnou koordinátorkou, hovorí, že: „Víziou nie je, aby deti prišli iba preto, že sa zúčastňujú ich rodičia a musia, ale preto, že sa na to tešia a chcú to. Vtedy budú ochotné pozvať na takéto stretnutia aj svojich spolužiakov.“

TURNÉ S PEROM CEDERGÅRDHOM 2016

Per Cedergårdh, ktorý cestuje po celom svete, navštívil Slovensko už po 13. raz, no po prvýkrát navštívil škandinávsky evanjelista aj mestá na východe Slovenska. Na väčšine zhromaždení niekoľkí ľudia odovzdali svoje životy Kristovi, čo je iste tým najväčším zázrakom. V Košiciach sa uprostred týždňa stretlo viac ako 400 ľudí, deň nato sa konali dve zhromaždenia v Michalovciach, turné pokračovalo v Banskej Bystrici, Banskej Štiavnici, Bratislave, Komárne a v Žiline sa usporiadali až dve akcie, jedna z nich sa odohrala vonku. Zuzka Varnecká, manželka pastora, odchádzala nadšená: „Po takmer celodennom daždivom počasí nám Pán dal pekný večer bez dažďa. Ľudia prichádzali na modlitbu za Perom ešte pred začatím, počas príprav pódia. Vypočuli sme mocné Božie posolstvo a všetkých zúčastnených aj okoloidúcich sa dotkol

Duch Svätý aj cez operný spev Katky Krčmárovej. Tento večer odovzdalo život Pánovi sedem ľudí. Počas obidvoch dní sme dostali od ľudí nasledovné svedectvá o uzdravení: viac prípadov dorastenej kratšej jednej nohy, na druhý deň ráno zmizli dlho pretrvávajúce bolesti kolena a doposiaľ uzdravenie trvá. Od niektorých sme sa dozvedeli aj ďalšie zázraky z minulých rokov: po Perovej modlitbe pred troch rokov bola uzdravená chrbtová platnička, ktorá mala byť operovaná, a operácia už nebola potrebná, po modlitbe pred rokom boli po troch týždňoch po modlitbe natrvalo odstránené bolesti v ramenách.“

Svätosť je opakom zákonníctva

ROZHOVOR SO SERGIOM SCATAGLINIM

Pred mnohými rokmi ste v Argentíne prežili skutočné prebudenie. Niektoré z tých vecí poznáme z kníh, zažili sme aj službu Carlosa Annacondiu, ktorý bol jedným z hlavných katalyzátorov hnutia. Povedz nám, čo bolo podľa teba tomuto hnutiu vlastné?

Myslím si, že jednou z hlavných vlastností hnutia bola skutočná vášeň pre záchranu duší. Horela hlavne v evanjelistovi Carlosovi Annacondiovi a potom v srdciach niekoľkých pastora, ktorých na začiatku nebolo mnoho. Táto vášeň bola naozaj nákazlivá a zapalovala druhých. Carlos dokázal stráviť s ľuďmi na modlitbe hodiny a hodiny, nik ho od ľudí nedokázal oddeliť. Táto vášeň je však v mnohých častiach Argentíny a po celom svete veľmi živá aj dnes. Paradoxne, argentínske prebudenie bolo o túžbe pozrieť sa dozadu, aby

Svätosť nie je „vec“, alebo zoznam vecí, ktoré musíme vykonať, či súhrn pravidiel, je to osoba Ježiša Krista.

sme sa viac podobali Ježišovi a ranej cirkvi. Zažívali sme autentické divy a zázraky, jednoduchosť a radosť evanjelia. Zázraky, ktoré sa tam diali, boli skutočné, boli naozaj nespochybniteľné. Niektoré z divov, ktoré Pán konal, boli aj pre nás nové, dokonca niektorí z pastora ich mali na začiatku problém prijať. Napríklad zubné výplne, ktoré ľudia dostávali počas bohoslužieb... Takýchto divov boli stovky a vždy boli potvrdené zubnými lekármi. Naučili sme sa z toho, že sa musíme aj my neustále obnovovať a byť pripravení na nové veci, ktoré chce Boží Duch konať.

Prebudenie pokračuje aj dnes, a to predovšetkým v severnej časti Argentíny, dokonca by som povedal, že je ešte silnejšie. Zažívame aj zázraky, o ktorých sme predtým ani len nepočuli. Začali nám prichádzať svedectvá o tom, ako si niekto išiel vybrať do bankomatu peniaze a na účte mal napríklad len 300 pesos, ale odrazu tam bolo 1500 pesos. Raz na veľkom zhromaždení dvaja muži vydávali svedectvo o tom, ako si na účte našli oveľa viac peňazí, než mali mať. Avšak medzi zhromaždenými sedel aj manažér danej banky! Po stretnutí prišiel za pastora a povedal: „Pastor, viem, že Boh môže urobiť čokoľvek, ale dovolil by si mi nahliadnuť do bankových výpisov tých mužov?“ A tak obaja – mimochodom, jeden z nich je môj príbuzný – mu ukázali svoje bankové výpisy. Na druhý deň to preveroval a všetko sedelo, naozaj mali vo výpise vyššiu sumu, než mali mať, no banke nič nechýbalo... Bolo to veľmi zvláštne – či tam tie peniaze vložili

anjeli, alebo to Boh zariadil inak, no isté je, že to priťahuje pozornosť ľudí k živému Bohu.

Ďalší spôsob, ktorý mnohí evanjelisti zažívajú, je, že nielenže sa modlia za chorých, ale Boh im dáva slová poznania o tých, ktorí sú uzdravovaní Božím Duchom a oni to len ohlasujú a ľudia vydávajú svedectvo.

Veľmi sa ma dotklo svedectvo tvojho otca. Desať rokov predtým, ako prebudenie prišlo, o tom kázal. Málokto mu veril, lebo sa nezdalo, že by Boh niečo veľké konal. Zároveň na to pripravoval cirkev, takže keď to prišlo, zožali úrodu. Ako si povedal: „Nedokážeme priniesť oheň, no môžeme sa naň pripraviť.“

Vlna prebudenia je ako duchovné cunami. Všetko je zrazu také veľké, že ak na to nie si naozaj pripravený v duchu, no zároveň aj v štruktúre zboru, tá vlna cirkev povalí. Môj otec mal porozumenie a múdrosť a dopredu vytrénoval veľa lídrov a vybudoval štruktúru pripravenú na rast. V priebehu niekoľkých rokov zbor enormne vzrástol v počte a založil ďalších 19 zborov. Nadôvažok môj otec začal cestovať

a pripravoval pastora v mestách, kam mal prísť Carlos Annacondia, aby dokázali spracovať tú obrovskú žatvu, o ktorú sa po evanjelizáciách vždy potrebovali postarať.

Keď o tom hovoríme, veľmi to roznečuje naše srdcia. Zároveň si však uvedomujeme, že nemôžeme kopírovať staré prebudenie a musíme byť pripravení aj na nové „kožice“ pre nové víno alebo nové spôsoby práce pre toto obdobie.

Súčasťou prípravy na prebudenie je zvyknúť si aj na nové spôsoby myslenia. Modlíme sa za mestá, národy a celý svet. Mnoho pastora žiada Boha o státisíce duší... Čo ak nám ich Boh dá? Niet na zemi toľko cirkevných budov, ktoré by takú

Musíme premýšľať aj o nových konceptoch práce s ľuďmi. Jedným z nich môžu byť sociálne siete a práca s médiami.

žatvu dokázali pojať. Možno budeme musieť hľadať nové koncepty zborovej práce. Vďaka Bohu za budovy, veľmi ich potrebujeme, sú akýmsi epicentrom Božej práce. Sám každý týždeň kážem v modlitebniach a zborových budovách. Často som hosťom na inaugurácii novej budovy a vždy je to pre mňa veľkou ct'ou. No zároveň verím, že musíme premýšľať aj o nových konceptoch práce s ľuďmi. Jedným z nich môžu byť sociálne siete a práca s médiami. Vysielanie sa dá zabezpečiť za minimálne náklady a verím, že aj pomocou týchto moderných technológií môžeme naplniť celú planétu evanjeliom Ježiša Krista.

Jedna z vecí, ktorú si tiež spomenul, je, že prebudenie ešte nemusí znamenať reformáciu krajiny. Prebudenie je však nevyhnutné. Aké má teda miesto prebudenie cirkvi v celom Božom pláne reformácie národov a ako obe zložky skĺbiť?

Áno, za prebudenie sa musíme neustále modliť. Prebudenie má však tri aspekty. Ten prvý je prebudenie alebo obživenie samotnej cirkvi. Druhým je oslovenie neveriacich a ich spasenie. No mnohí ľudia si myslia, že to je všetko. Myslia si, že ak cirkev horí pre Ježiša a dokáže získavať tisíce duší pre Božie kráľovstvo, tak práca je úspešne zavŕšená. Ale potom zabúdajú na tretí aspekt prebudenia, a to je premena spoločnosti. Pretože evanjelium ide vždy proti nespravodlivosti.

Chudoba nie je hriechom. Všetci ju v našich mestách máme, a často je dokonca systémová. No ak k nej zaujmeme postoj, že nás to nezaujíma, nič s tým nerobíme, ani nehľadáme riešenia, potom sa možno tejto téme začne venovať niekto iný. Možno chudobu začnú riešiť ateisti alebo rôzne okultné kruhy, jednoducho preto, že cirkev na to nemá odpoveď. Potrebujeme sa modliť aj za sociálnu reformáciu. Prebudenie

v sebe obsahuje aj reformu spoločnosti a mnoho prebudení histórie to potvrdzuje. Napríklad metodistické prebudenie za čias Wesleyho. John Wesley kázal baníkom a oni prijímali Krista a spasenie. Ale Wesleyho preslovy a kázania boli čítané aj v poslaneckej snemovni a história zaznamenáva, že práve čítanie jeho myšlienok bolo akýmsi predbežcom, ktorý nakoniec vyústil do zrušenia otroctva vo Veľkej Británii. Títo kazatelia vedeli, že kázanie Božieho slova nemá iba individuálny vplyv, ale tiež dokáže premieňať komunitu. Pri tomto si však tiež musíme uvedomiť, že na zemi nikdy nebudeme mať nebo. To nás len čaká až tam hore. Ale modlíme sa, ako nás naučil náš Pán: „Buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi,“ a tak chceme na našu zem priniesť čo najviac neba, ako sa len dá. Chceme ľuďom už tu na zemi ukázať, aké je Božie kráľovstvo nádherné.

Vieme, že žatvy je mnoho, ale robotníkov málo. Potrebujeme pozdvihnúť mnohých robotníkov do žatvy a tým nemyslím len pastora, kazateľa, misionára, ale tiež bežných veriacich, ktorí budú zrelí v Pánovi. Čo by si poradil takýmto mladým ľuďom, ktorí chcú rásť v Bohu? Aké boli nástrahy nepriateľa, ktorým si musel čeliť, a čo sa naopak stalo dobrými návykmi, ktoré ťa zachránili pred životnými zlyhaniami?

Predovšetkým modlitba a osobné nasledovanie Krista, no predpokladám, že tieto základy už majú osvojené. No to, čo by som chcel pridať, je toto: „Nájdí si mentora. Nájdí niekoho, kto ťa bude chrániť, niekoho, kto ti nebude závidieť, ale bude sa vedieť radowať z toho, ako sa ti darí v službe.

Prebudenie v sebe obsahuje aj reformu spoločnosti a mnoho prebudení histórie to potvrdzuje.

Ak nájdeš takýchto nesebeckých mentorov, nasleduj ich príklad. Môžeš mať niekoľkých mentorov, zreých spolupracovníkov či duchovných otcov a matky, nech to už nazveš akokoľvek, no nechod sám. Lebo ostať v službe osamotený je jedným z najväčších nebezpečenstiev.“

O svojej skúsenosti s krstom ohňom si napísal vo svojej knihe *Oheň jeho svätosti*. Bolo to pred 19-timi rokmi, no ten oheň v tebe stále horí...

Áno, stále horí. Prvé roky po skúsenosti s ohňom svätosti som videl iba ten oheň. No skutočný Boží oheň ťa bude viesť ďalej. Ten oheň stále zažívame, no zároveň z neho počujeme Božie vedenie. Je to podobné ako s Mojžišom a ohnivým krom. Ten oheň najprv získal jeho pozornosť, no tam to neskončilo. Z ohnivého kra započul Boží hlas. Boh mu z toho ohňa začal dávať inštrukcie a výbavu na to, ako vyviesť milióny ľudí z otroctva. Mnohí chcú len oheň, ale potrebujeme aj rozumieť hlasu z ohňa, ktorý roznečuje našu vášeň a dáva nám plány a návody pre naše životy a misiu, ktorú pre nás pripravil.

Otázky kládol Peter Čuřík

Jozef a jeho tri plášte

PETER ČUŘÍK

Plášť spasenia, charakteru a autority

Jozefov príbeh pozná azda každý. Jozef bol najmladším synom svojho otca Izraela a ten si ho zamiloval nad ostatných synov. Určite to nebol najlepší príklad otcovstva, no verím, že Boh nám chcel na tom niečo ukázať.

„A Izrael miloval Jozefa nad všetkých svojich synov, pretože mu bol synom staroby, a spravil mu sukňu pestrých farieb“ (1Moj 37:3).

1. Plášť spasenia

Otec Izrael miloval Jozefa nad všetkých svojich synov! Verím, že to symbolizuje absolútnu, až extravagantnú lásku, ktorú má nebeský Otec ku každému z nás. To je tá „agapé“, bezpodmienečná láska, ktorou nás zahrnul nie pre naše dobré skutky, ale jednoducho preto, lebo sa tak rozhodol. Výborne to vystihuje Efežanom 1:6, kde čítame, že nás prijal milosťou v tom milovanom. Toto porozumenie je kľúčovým aspektom pre zdravý život človeka. Nerobíme dobré skutky pre to, *aby nás prijal*, robíme ich preto, *lebo nás prijal*. Prijal nás milosťou v tom Milovanom!

Otec dal synovi ušit' pestrofarebný plášť, ktorý symbolizoval jeho priazeň. Plášť pestrých farieb hovorí o tom, že Božie spasenie zasahuje do každej oblasti nášho života. Iný preklad 1Moj 37:3 hovorí „... a dal mu zhotoviť aj dlhé rúcho s rukávmi“. To rúcho pokrýva celého človeka, teda ducha, dušu i telo. Keď prijmeš Krista za svojho Pána a Spasiteľa, môžeš počítať s tým, že Jeho spasenie zasahuje hlboko a pokrýva tvoje vzťahy, rodinu, zdravie duše i tela, financie, životné rozhodnutia. Je to „dlhé rúcho“, dokonca aj „s rukávmi“.

Pamätáš, ako neskôr bratia z Jozefa plášť strhli a zašpinili krvou? Urobili to preto, aby si otec myslel, že jeho najmilšieho roztrhala divá zver. No keď sa po rokoch nakoniec s otcom stretol, jeho milovaný syn akoby ožil. Aká úžasná symbolika vzkriesenia a Ježišovej

krvi, ktorá tiekla za teba a za mňa. Ten plášť bol vykúpený drahocennou krvou Krista a keď si ho oblečieš, budeš zahrnutý Božou láskou, ochranou a požehnaním. Ten plášť dostávaš zadarmo, no Otca stál to najcennejšie, čo mal, život jeho jednorodeného Syna.

2. Plášť charakteru

Jozef sa však musel naučiť nosiť ešte jeden plášť. Bol to plášť charakteru. Za plášť spasenia zodpovedá Boh, za plášť charakteru zodpovedáš TY. Plášť spasenia dostávaš raz a navždy zadarmo od Otca, plášť charakteru si musíš obliekať sám, a to na každý deň.

„A stalo sa, keď len hovorila Jozefovi **deň po dni**, a keď jej neposlúchol, aby ležal po jej boku, aby bol s ňou, stalo sa teda jedného takého dňa, že vošiel do domu, aby tam konal svoju prácu. **A nebolo niktorého z mužov domu tam v dome**. A chytila ho za jeho rúcho a vravela: *Lež so mnou! Ale on zanechal svoje rúcho v jej ruke a utiekol a vyšiel von*“ (1Moj 39:10-12).

Všimni si nepriateľovu stratégiu. Diabol Jozefa pokúšal „deň čo deň“. Možno aj ty máš oblasti vo svojom živote, v ktorých si pod neustálou

paľbou nepriateľa. Zdá sa ti, akoby celé peklo dostalo iba tvoju adresu. Ale Jozef sa odmietol podvoliť a statočne odolával. Ako hovorí apoštol Jakob: „*Blahoslavený muž, ktorý znáša pokúšenie, lebo keď bude skúsený a dokáže sa, dostane korunu života, ktorú Pán zaslúbil tým, ktorí ho milujú*“ (Jak 1:12). Jozef verne nosil plášť charakteru, aj keď ho za to nikto neoceníl. No celé alebo sa prizeralo.

Diabol mal však pripravenú ešte jednu pascu. Prišiel ďalší bežný deň a Jozef si išiel po svojej práci, no „nebolo niktorého z mužov v dome“. Diabol je nebezpečný nepriateľ. Akoby tým

Jozefovi našepkával: „Neboj sa, nikto sa to nedozvie. Nikto z mužov v dome nie je. Netreba to s tou svätosťou preháňať.“ Keď prechádzame životnými skúškami, väčšinou netušíme, že skládame skúšky pre nosenie plášťa autority. Nebolo by úžasné, keby nám to vždy niekto pripomenul?

Dávid zažil niečo podobné. Boh mal preňho pripravenú korunováciu v Hebrone (o ktorej Dávid samozrejme nevedel), no nepriateľ mu nastražil pascu v Ciklagu. Amalechiti zapálili jeho mesto ohňom, uniesli mu ženy aj

deti a jeho vlastní muži, ktorých doslova vypiplal zo spodiny na Božích hrdinov, zrazu držali v rukách kamene, aby ho ukameňovali. Boh mal pre Dávida pripravené povýšenie a plášť authority, ale najprv musel obstáť v skúške charakteru. Otázkou nikdy nie je, či ťa Boh dokáže povýšiť, otázkou je, či dokážeš dôstojne nosiť plášť svätosti.

Dávid nakoniec obstál. Svojim mužom neodplatil rovnakou mincou, ani neupadol do beznádeje. Odmietol sebaľútosť a rovnako odmietol hľadať vinníka za svoj stav. Dávid urobil to najlepšie, čo mohol. „A Dávidovi bolo

Povešť ťa môže urobiť bohatým, ale len **charakter** ťa môže urobiť šťastným.

Povešť je to, čo máš, keď prichádzaš do novej komunity, **charakter** je to, čo máš, keď odchádzaš.

Povešť sa buduje v okamihu, **charakter** buduješ celý život.

Povešť je to, čo o tebe budú ľudia hovoriť na pohrebe, **charakter** je to, čo o tebe budú anjeli hovoriť pred Božím trónom.

Vyber si správne!

Jozef tiež musel odpustiť svojim bratom. Ak chceš, aby ťa Boh používal, budeš sa musieť naučiť odpúšťať. Nielen

strážil. Žalárnik neváhal a bez milosti ich hodil do „vnútorného väzenia“. Do tej najhlbšej kobky. Apoštolov ešte predtým nabili, pravdepodobne, ako bolo zvykom, dostali 39 rán. Možno bol jedným z palicujúcich aj žalárnik, to už Biblia nehovorí. Ale keď si žalárnik obliekol plášť spasenia a jeho srdce bolo obrezané, pozri sa ešte raz na to, čo urobil: „A pojal ich v tú hodinu nočnú, umyl ich od rán...“. Ak chceš dobre nosiť Božie plášte, budeš potrebovať umývať rany druhým. Možno aj tým, ktorým si ich sám spôsobil...

Jozef obstál v skúškach a bol pripravený na tretí plášť: „A faraon sňal svoj pečatný prsteň so svojej ruky a dal ho na ruku Jozefovu, obliekol ho do kmentového rúcha a na jeho hrdlo dal zlatú reťaz“ (Gen 41:42).

Plášť spasenia dostávaš raz a navždy zadarmo od Otca, plášť charakteru si musíš obliekať sám, a to na každý deň.

veľmi úzko, lebo ľud hovoril, aby ho ukameňovali, pretože horkým žiaľom bola naplnená duša všetkého ľudu, lebo každý žiaval nad svojimi synmi a nad svojimi dcérami. Ale Dávid sa posilnil v Hospodinovi, svojom Bohu“ (1Sam 30:6). Už ti niekedy bolo úzko? Už sa ti niekedy zdalo, že naozaj niet žiadneho východiska? Nedá sa vrátiť späť, nedá sa ísť ani dopredu, keď hľadáš priateľov, stretávaš sa iba s nepochopením a keď nahliadneš do svojho vnútra, nájdeš tam len bolesť. Urob vtedy to, čo urobil Dávid. Posilni sa vo svojom Bohu! On je ten, ktorý ti dáva silu, aby si odolal v ten zlý deň. Obleč sa do celej výzbroje Božej a uchovaj Božiu reč vo svojom srdci, lebo vtedy nezhrješ proti Bohu (Ž 119:11). Dávid bol vo svojom „Ciklagu“ len 48 hodín od povýšenia. Ale 2. Samuelova ešte nebola napísaná, a tak o tom vôbec netušil.

Nestačí si budovať iba dobrú povesť, budeš potrebovať charakter. Charakter je to, čo urobíš, keď ťa nikto nevidí a keď ťa za tvoje dobré rozhodnutie nikto neocení. D. L. Moody povedal: „Postaraj sa o svoj charakter a tvoja povesť sa postará sama o seba.“

Chceš vedieť, aký je rozdiel medzi povestou a charakterom?

Povešť je to, čo si o tebe ľudia myslia, **charakter** je to, čím naozaj si.

Povešť je ako fotka, ale **charakter** je skutočná tvár.

svojim nepriateľom, ale aj priateľom, ktorí ťa zradia alebo ti neporozumejú. Vieš, ako spoznáš, že si naozaj odpustil? Keď sa ti naskytne príležitosť, aby si ublížil tým, ktorí ublížili tebe, ale ty ju NEVYUŽIJEŠ! Jozef s tým trochu zápasil, no nakoniec sa bratom nepomstil. Vyhlásil: „Vý ste zamýšľali proti mne zlé, ale Boh to zamýšľal obrátiť na dobré“ (1Moj 50:20).

Spasenie je úžasná vec. Ide hlboko. Pavol ho nazýva tou skutočnou „obriezku“ (Fil 3:3). Keď boli Pavol so Sílasmom vo väzení, Boh zázračne zasiahol – nielenže sa zatriasli základy žalára a uvoľnili sa všetky putá väz-

Vieš ako poznáš, že si naozaj odpustil? Keď sa ti naskytne príležitosť, aby si ublížil tým, ktorí ublížili tebe, ale ty ju nevyužiješ!

ňov, ale obrátil sa aj ich žalárnik. Pavol mu povedal: „Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoj dom“ (Sk 16:31). Žalárnik zhromaždil celú rodinu, prijali Krista, dali sa pokrstiť a plesali. Ale urobil ešte niečo: „A pojal ich v tú hodinu nočnú, umyl ich od rán...“ (v. 33). Žalárnik bol zvyknutý na krutosť. Bola to jeho práca. Bolesť sa ho už veľmi nedotýkala. Keď za ním vedúci mesta doviedli Pavla a Sílasa, prikázali mu, aby ich dobre

vdáchny. Nezabudni však, že je tu ešte druhý plášť, ktorý si potrebuješ obliekať každý deň. Je to plášť charakteru, za ktorý zodpovedáš ty! Ostaň blízko Bohu a každý deň sa posilňuj v jeho Slove. Zachovaj si mäkké srdce a odpúšťaj tým, ktorí sa proti tebe previnili. Ak v týchto skúškach obstojíš, Boh má pre teba „kmentový plášť“, plášť authority a vplyvu. Ak budeme takto žiť, čoskoro bude cítiť vôňu Kristovej známosti po celej našej krajine.

Ak chceme rásť cirkvi, musíme

...hovorí **pastor Michal VANĚK** z Brna

Narodil sa v r. 1970 v Ostrave a od dvoch rokov vyrastal v neveriacej rodine s rodičmi a bratom v Havírove. Absolvoval ostravské konzervatórium, odbor hra na husliach. Veriacim sa stal počas povinnej vojenskej služby po páde komunizmu v r. 1991. Desať rokov pracoval ako učiteľ hry na husliach na základnej umeleckej škole v Tešíne. V školskom roku 1993/94 absolvoval biblickú školu Slova života v Prahe. V júli roku 1996 sa oženil s polovičnou Slovenkou Janou a o rok nato ho ordinovali za pastora cirkvi Slovo života v Havírove. Roku 2003 sa presťahovali do Brna, kde prevzali najväčší zbor cirkvi Slovo života v Českej republike. Absolvoval Evanjelikálny teologický seminár v Prahe (2008) a v súčasnosti je študentom magisterského štúdia na STS (Scandinavian theological school), od r. 2012 je tiež vedúcim Alfa kurzov v ČR. V súčasnosti s manželkou slúžia v cirkvi a vychovávajú svoje štyri deti: Jana, Michaelu, Timoteja a Kristiána.

Eudia ťa už dlho poznajú ako pastora, ale ako si sa vlastne obrátil k Bohu?

Vyrastal som v neveriacej rodine. Len matne si spomínam, že ma moja prababica brávala do kostola a modlila sa za mňa. Reálne som o veciach medzi nebom a zemou začal uvažovať asi v 7. triede. Okrem toho, že mi viera bola prezentovaná ako niečo hlúpe a spiatocnícke, sa mi však ani nepozdávalo, že by mojím priamym predkom mala byť opica. Niekedy v tom období som sa mamu spýtal, čo bude, keď zomrieme. A ona mi povedala, že nebude nič. To nič ma tak vydesilo, že som plakal a nedokázal som si to ani predstaviť. Prežíval som obrovskú beznádej. Možno aj to bol jeden z dôvodov, prečo som v dospievaní a v ranej dospelosti žil veľmi búrlivým životom. Študoval som na konzervatóriu a snažil sa život si užiť na maximum. Zašlo to až tak ďaleko, že rodičia boli zo mňa nakolko zúfalí, že keď som sa raz vrátil z niekoľkodňového flámu, tak ma nepustili domov a chceli sa ma zriecť. Školu som nakoniec absolvoval asi len vďaka revolúcii, do ktorej sa zapojila väčšina študentov. Práve v tomto čase sme sa oveľa viac zaoberali otázkami nadprirodzena a viery. Čítali sme všetko, čo sa týkalo duchovna, a preskúmali sme množstvo náboženských smerov. Zakaždým sme si mysleli, že už sme našli to pravé, ale ja som vnímal, že to nerieši to najdôležitejšie.

S odstupom času môžem povedať, že najdôležitejšie pre mňa bolo odpustenie hriechov a nový začiatok. Nakoniec sme sa s jedným kamarátom dohodli, že on bude skúmať cirkvi, navštívi ich čo najviac a zistí, prečo ich je toľko, keď všetci tvrdia, že veria v toho istého Boha, a ja zatiaľ budem skúmať Bibliu. Nevieam, či on svoju časť výzvy zobral tak vážne ako ja svoju. Bibliu som si so sebou zobral na vojennú službu. Čítal som Kralickú Bibliu od Genezis a dostal som sa až po Príslovia, ale veľmi som tomu nerozumel, no čím ďalej som čítal, tým viac som vnímal, že Boh asi existuje a že to, čo čítam, je pravda.

Po mesiaci som sa kvôli žalúdočným problémom dostal do vojenskej nemocnice v Prahe, kde som stretol veriaceho chalana. Vtedy práve všade premietali film Ježiš podľa evanjelia svätého Lukáša a on mne a ďalším čítal z knihy, ktorá bola k tomuto filmu. Videl som na ňom, že Boha pozná a že s Ním žije. Najviac sa ma dotklo, keď mi raz povedal, že Boh je dobrý, že je len láska a že ma miluje. Dovtedy som bol presvedčený, že Boh má rád iba dobrých ľudí, ale určite nie takých, ktorí žijú ako ja. Jeho slová ma tak zasiahli, že som sa večer schoval pod perinu (prežehnal som sa, lebo tak som to videl v telke) a v modlitbe som Bohu odovzdal svoj život. Čakal som, že sa niečo stane, pripadal som si

ako blázon, že hovorím s niekým, o kom ani neviem, či existuje, ale nič sa nestalo, iba som zaspal. Ráno som však vedel, že sa niečo udialo, vnútri som mal pocit, že dokážem lietať, cítil som nesmierne úľavu. Začal som čítať Nový zákon a hovoriť s Bohom častejšie. V tom čase mi lekári zistili žalúdočné vredy a pustili ma z vojenčiny domov. Po polroku som zistil, že ma Ježiš uzdravil. To som už pracoval ako učiteľ hry na husliach v Českom Tešíne, kam som dochádzal z rodného Havírova, a začal som navštevovať Cirkev bratskú, kam ma pozvala jedna kolegyňa z práce. Vďaka nej som našiel spoločenstvo kresťanov a keď som videl, že žijú ako kresťanská rodina, veľmi ma to motivovalo spoznávať Ježiša hlbšie.

Kedy a ako si pocítil volanie do služby Bohu naplno?

Zbor, do ktorého som dochádzal, bol tradičnejší, ale s jedným kamarátom sme sa veľa modlili, pretože sme chceli prežiť naplnenie Duchom, ako sme o ňom čítali v Písme. To sa aj stalo. Táto skúsenosť zmenila celý môj život i jeho smerovanie. Pocítil som túžbu študovať na biblickej škole a v školskom roku 1993/94 som ju absolvoval v Prahe. Tam som sa stretol aj so svojou budúcou manželkou Janou.

Po návrate do Havírova, kde som už vtedy patril do tamojšieho zboru Slova

ísť do hlbšieho vzťahu s Bohom

života, naša cirkev prechádzala ťažším obdobím, keď sme prišli o pastora, a začínali sme od začiatku. V tom čase som bol ochotný pre cirkev urobiť čokoľvek; viedol som zbierky, domácu skupinu, evanjelizácie, chvály a občas som aj kázal. Samozrejme, nie všetko naraz :). Na jednej konferencii, ktorá prebiehala v Brne, sa s nami lúčili švédski misionári na čele s Micaelom Lundinom. Modlili sa za všetkých pastorov a ja som vtedy Bohu niečo prisľúbil. Povedal som mu, že ak sa nikto o ľudí v našom meste nepostará, tak to urobím ja. Vrátil som sa domov a začal som tým ľuďom slúžiť. Po určitom čase sme znovu porástli a keďže mi ľudia dôverovali a bol som pre nich prirodzenou autoritou, požiadali ma, aby som sa stal ich pastorom. V máji 1996 preto prišiel Jiří Zdráhal z Brna a ustanovil ma za pastora. Moja služba vtedy vznikla z potreby a z mojej ochoty s tým niečo urobiť. Nikdy som nepočul nejaký špeciálny Boží hlas, ale na ceste služby prichádzali mnohé potvrdenia, že som povolaný slúžiť ľuďom.

Akým vývojom prešli zbory Slova života v Čechách?

Táto otázka je na celú dizertačnú prácu. Ak mám byť stručný, tak to asi podám trochu skreslene a pôjde skôr o môj subjektívny pohľad. To, ako to vidím ja, je, že na začiatku boli dva prúdy. Zbory, ktoré boli naviazané na Prahu a tie, ktoré boli spojené s Brnom. Pražský zbor na čele s Alexandrom Flekom mal svoju vlastnú históriu a neskôr sa napojil priamo na Uppsalu. Brno naopak bolo výsledkom priamej práce uppsalskej misie. Vzťahy boli ale vždy nadštandardné, otázka, ktorý zbor má apoštolskú či vedúcu úlohu, sa prestala riešiť. Spočiatku spontánne vznikalo množstvo zborov, ale niekde kvôli neskúsenosti služobníkov alebo kvôli iným okolnostiam zbory zanikli alebo sa v lepšom prípade spojili so stabilnejšími zbormi vo svojich mestách. Dnes máme spolu okolo 10 zborov a misijných staníc a naše vzťahy sú veľmi dobré, k čomu prispelo aj to, že sme sa v r. 2008 stali oficiálne registrovanou

cirkvou podľa nového zákona o cirkvách, ktorý tu máme. Nemáme síce výhody štátnych cirkví, ale v priebehu rokov sme sa stali čoraz rešpektovanejším hnutím, ktoré už nie je považované za sektu, ako tomu bolo na počiatku.

Si šťastný pastor alebo máš niekedy pokušenie hodiť všetko cez palubu?

Keď som odchádzal z menšieho zboru v Havířove do Brna, tak ľudia, ktorým som slúžil, o mne povedali, že mojím najväčším darom je vytrvalosť. Nikdy sa nevzdávam. Mali sme zopár situácií, keď to vyzeralo tak, že naše malé

spoločenstvo zanikne, ale ja som stále hovoril, že nech sa deje čokoľvek, zostanem. Kapitán opúšťa loď ako posledný. To však neznamená, že som superman, ktorý nikdy nerobí chyby. Ten pocit, že by som všetko hodil cez palubu, som asi nemal nikdy, ale približne pred tromi rokmi sa mi stalo, že som sa dostal

Dnes sa snažím dávať si pozor na to, ako je na tom moja duša, a v oveľa väčšej miere si chránim onú vnútornú silu, ktorá je pre vedenie Božieho ľudu najdôležitejšia a najpodstatnejšia.

do bodu, ktorý by sa dal nazvať čiastočným vyhorením či prepracovaním, ktoré sa prejavovalo tak, že som z väčšej časti stratil vnútornú silu a náboj, ktoré sú nevyhnutné na to, aby človek mohol byť lídrom. Zodpovednosť za rodinu, cirkev, za cirkvi v ČR i Alfa kurzy v ČR pre mňa prestávala byť radosťou a postupne sa stávala veľkou ťarchou. V tej dobe, aj vďaka Andersovi Gerdmarovi, ktorý bol

mojím osobným mentorom, som začal podnikat' určité kroky k zmene a plánovať dlhší odpočinok. Po 10 rokoch služby v Brne a 16 rokoch v službe pastora ako takej som si zobral tri mesiace voľna, a to mi pomohlo nájsť novú silu.

Dnes sa snažím dávať si pozor na to, ako je na tom moja duša, a v oveľa väčšej miere si chránim onú vnútornú silu, ktorá je pre vedenie Božieho ľudu najdôležitejšia a najpodstatnejšia. Prakticky to znamená okrem pravidelného a kvalitného času stráveného s Bohom nájsť si priestor aj na oddych a šport.

Čo považuješ za najväčšie úspechy svojho zboru?

Takto som o tom nikdy nepremýšľal. Za hlavný úspech považujem to, že tento zbor tu je od r. 1992 a stále rastie vo vplyve, i v počte. V minulosti bol známy predovšetkým kvôli biblickej škole, ktorá vychovala generáciu Božích služobníkov z niekoľkých krajín. Vždy mal vynikajúcich pastorov: Micaela Lundina a potom aj Jiřího Zdráhala, no predovšetkým bol vždy otvorený pre získavanie stratených duší. Dnes je náš zbor známy predovšetkým vďaka niekoľkým významným službám, a to: cirkvi online čiže TV7.cz, Alfa kurzom, vďaka ktorým do nášho zboru prišlo mnoho ľudí, ktorí predtým Boha vôbec nepoznali, a taktiež vďaka kresťanskej Základ-

nej a materskej škole Jana Husa, ktorú máme už 9 rokov v spolupráci s ďalšími brnianskymi zbormi.

Iste túžiš, aby ste boli d'alej, než ste teraz. Kde to podľa teba viazne?

Keby som to vedel, tak už na tom pracujeme :). Ale teraz vážne. Táto otázka je pre mňa veľmi dôležitá, pretože to, čo asi najviac horí v mojom srd-

ci, je túžba po raste cirkvi a Božieho kráľovstva. Neustále sa za to modlím a hľadám Boha. Uvedomujem si, že dôležitá je hĺbka a zodpovednosť. Ak chceme vidieť ďalší rast, musíme najprv ísť do hlbšieho vzťahu s Bohom. A to druhé, čo si uvedomujem, je, že potrebujeme vedieť vychovávať, motivovať a zmocňovať nových učeníkov, ktorí sa nebudú báť prevziať zodpovednosť za konkrétne oblasti, v ktorých sú obdarovaní a kde vnímajú Božie povolanie. Kľúčom k rastu je to, nakoľko dokážeme dať priestor druhým. V tom, čo sami dokážeme, je obmedzenie, ale v tom, čo môže dosiahnuť cirkev ako celok, niet žiadnych obmedzení.

Aký je podľa teba stav kresťanstva v Čechách? Od Nežnej revolúcie ubehlo už viac ako 25 rokov...

Z môjho pohľadu to bolo najprv spontánne prebudenie, kde sa mnoho ľudí obrátilo, mňa nevynímajúc, ale cirkev na to nebola vôbec pripravená. Bola mladá a neskúsená. Potom nastal čas, keď sa ľudia začali viac zaujímať o materiálnu stránku života, začali podnikáť a hľadať svoje šťastie v prosperite. Spoločnosť sa začala meniť, rozvodovosť je závažná a ľudia už sú materializmom nasýtení. Atmosféra sa mení a oveľa viac ľudí začína byť opäť otvorených, čo vidíme už dnes.

My ako cirkev musíme byť pripravení a hľadať spôsoby, ako sa s ľuďmi o evanjelium podeliť prirodzeným spôsobom. Taktiež si musíme všimnúť, že sa mení celá Európa, ktorej sme súčasťou, či sa nám to páči, alebo nie. Roky sme sa ako veriaci modlili za pád moslimskej nadvlády a za krajiny v okne 10/40, kde

Kľúčom k rastu je to, nakoľko dokážeme dať priestor druhým. V tom, čo sami dokážeme, je obmedzenie, ale v tom, čo môže dosiahnuť cirkev ako celok, niet žiadnych obmedzení.

žijú milióny ľudí bez Krista. Boh tieto modlitby počul, ale možno koná inak, než ako sme očakávali. Nezmenil režimy daných krajín, ani nám tam neotvoril hranice, no posielal tých ľudí priamo k nám. Verím, že musíme byť pripravení, nekonať v strachu, ale byť pripravení dať im Krista. Mnohí z nich uveria. Niektorí zostanú, aby zahanbili svojou vierou našich ľudí, a niektorí sa vrátia späť, aby zmenili svoje národy.

A čo tvoja rodina, darí sa vám sklbiť to so službou?

Za svoju rodinu som veľmi vďačný. Moja manželka Jana je skutočná hrdinka viery. Ani mi nestačia slová, aby som

vyjadril, ako som za ňu vďačný. Mnohí ľudia si to neuvedomujú a poznajú mňa a moju službu z internetu, ale bez tejto ženy by nič z toho nebolo možné! Máme štyri nádherné deti, najstarší Ján je teraz na strednej škole, Míša a Timotej sú v základnej škole a Kristián je v škôlke. Jana v súčasnosti so mnou pracuje v cirkvi na polovičný úväzok a obaja sa z toho veľmi tešíme. Teraz ešte začala diaľkovo študovať marketing, takže momentálne je všetko náročnejšie na logistiku. Máme ale úžasnú babičku, ktorá s nami býva a veľmi nám pomáha. Ako asi väčšina z vás vie, najmladší syn Kristián sa nám narodil s Downovým syndrómom, takže si vyžaduje väčšiu starostlivosť než ostatné deti, ale vďaka Bohu, všetko zvládame a vidíme postupné pokroky v jeho živote. Máme mocné zasľúbenie od Boha pre jeho život, že sa na ňom oslávi. Sú aj náročnejšie chvíle, ale inak sme taká normálna rodina, ktorá miluje Boha a slúži mu celým srdcom.

Vidíš nejaký rozdiel medzi veriacimi v Čechách a na Slovensku?

Myslím, že rozdiely tu sú kultúrne i historické. Stále však vnímam, že sme

si veľmi blízko. Český národ má veľmi bohatú protestantskú minulosť, čo je dedičstvo, na ktoré treba ešte viac nadväzovať. Na druhej strane Slováci si ani v období komunizmu nenechali zobrať svoju vieru a nikdy sa nestali tak ateistickým národom ako Česi. Síce teda nemáte také bohaté duchovné dedičstvo, ale mali ste po revolúcii oveľa lepšiu východiskovú pozíciu a atmosféra v národe je oveľa otvorenejšia než u nás. Aspoň tak to vnímam ja. Máte oveľa viac väčších zborov, ktoré majú vo svojich mestách vplyv, a prebudenie medzi Rómami je nádherným povzbudením aj pre nás.

Otázky kládol Martin Hunčár.

Cirkev, ktorá má 8000 členov

Duchovné prebudenie v Arménsku

V septembri som dostal privilégium navštíviť zbor Slova života v Jerevane, ktorý je jedným z najväčších evanjelikálnych zborov v Ázii. Musím povedať, že som naozaj prišiel do duchovného prebudenia. Zbor má 8000 členov, ktorí sú súčasťou až 800 domácich skupín. Druhý pastor zboru Bagrat Bekchyan k tomu poznamenal: „V istom čase nám zakázali verejné stretávanie sa, a tak sme sa stiahli do domácich skupín. Aj to je jedným z dôvodov, prečo máme dnes systém domácich skupín tak dobre rozvinutý.“ Dennú biblickú školu v Jerevane absolvovalo 5000 študentov a stovky ďalších zakončili misijnú školu a stali sa pastormi a misionármi. Len v Arménsku založili ďalších 28 zborov a desiatky v Európe, Amerike, ale aj na strednom východe. Cirkev je naozaj veľká – bol to prvý zbor, v ktorom som zažil, že mali skutočných „tisícnikov“ podľa 2. Mojžišovej 18 (vedúcich nad tisícikou), ale zároveň aj veľmi zdravá a silná vo vnútornom živote veriacich.

Arméni nemajú jednoduchú ekonomickú situáciu, no keď som prišiel do budovy, ktorú postavili pred dva a pol rokmi, bol som udivený excelenciou interiéru. Hlavná sála pojme 3500 ľudí, nehovoriac o ďalších priestoroch (na niekoľkých poschodiach) pre kaviareň, detskú službu a modlitby. Jednu miestnosť pre asi 300 ľudí majú pripravenú výhradne pre neprestajné modlitby 24/7. Priznám sa, v duchu som si pomyslel, že im isto pomohli bohatší arménski kresťania, žijúci v Amerike. No druhý pastor zboru ma rýchlo vyviedol z omylu a povedal, že ju postavili takmer výlučne zo štedrých darov členov zboru. Uprostred výstavby zažívali mnoho protivenstiev zo strany médií či mesta, no rovnako aj mnoho zázrakov. Raz ich navštívil otec jedného z misionárov, ktorý bol sám podnikateľom, a keď videl to ohromné Božie dielo, Pán ho ponúkol, aby pre cirkev nakúpil železnú výstuž potrebnú pre výstavbu budovy. Pár týždňov nato jej cena stúpila takmer dvojnásobne, no oni už mali nakúpené! Budova je jednoducho svedectvom Božej priazne.

Ako sa stať zabijakom obrov

Cirkev sa stretáva na dvoch hlavných víkendových bohoslužbách v sobotu o 18.00 a v nedeľu o 12.00. Kázal som na tému ako sa stať zabijakom obrov a povzbudzoval som ľudí

v tom, aby neustávali v osobných zápasoch so svojimi levmi a medveďmi (1Sam 17). Dávid v týchto zápasoch obstál, a keď prišiel čas, aby čelil Goliášovi, bol pripravený. Povedal: „Hospodin, ktorý ma vytrhol z moci ľva a z moci medveďa, on ma vytrhne i z ruky tohoto Filištína“ (1Sam 17:37). Verím, že i vás povzbudí týchto päť bodov z posolstva: 1. Zabijakom obrov sa nestaneš zo dňa na deň. 2. Odmietni bojovať zbytočné boje (lebo ti zoberú silu na tie, ktoré stoja za tvoju námahu). 3. Nauč sa vytrvalosti (nepriateľa niekedy neporazíš hneď v prvom kole). 4. Obleč sa do Božej výzbroje (nepoužívaj telesné zbrane). 5. Pamätaj na to, že tvoj prielom sa vždy stáva prielomom aj pre niekoho iného (tvoje zápasy nie sú len o tebe)!

Na bohoslužbách desiatky ľudí po prvýkrát vyznali Ježiša Krista za svojho Pána a Spasiteľa. Len za ostatný rok do zboru pribudlo 1800 nových duší. Keď som sa pastora pýtal, ako sa ľudia k Pánovi obracajú najviac, odpovedal, že cez osobné priateľstvá. Veriaci jednoducho privádzajú do domu Božieho svojich priateľov. Na zhromaždeniach sme videli aj niekoľko okamžitých uzdravení, čo bol pre chorých veľký šok, ale aj radosť. Sláva Bohu za to!

Eusebiova Cirkevná história v arménskom jazyku

Pastori zborov Slova života v Arménsku s manželkami

Čo som si z arménskeho prebudenia odniesol?

V Arménsku som ešte slúžil na zborovej biblickej „hodine“ a strávil celý deň s pastormi všetkých zborov Slova života, kde som ich povzbudzoval k vytrvalému ohňu, ale tiež k vyváženému životu v každej oblasti života: v rodine, voľnom čase, zdraví a v morálnej čistote. Krátky zostrih z cesty po Arménsku nájdete na našom youtubovom kanále. („Šašlik“, ktorý tam podávali, bol naozaj vynikajúci!)

Ak by som mal zhrnúť, čo som si z tohto prebudenia odniesol, bolo by to toto: **1. Modlitebný zápal** – každý deň od 20.00 do skorého rána sa cirkev stretáva na modlitbách, okrem toho začínajú neprestajné modlitby 24/7. **2. Jednota** medzi lídrami (zbor má asi 1000 lídrov) a celého zboru. **3. Strategické vedenie** – mnohokrát Boh vedie hlavného pastora Artura

Ked' som sa pastora pýtal, ako sa ľudia k Pánovi obracajú najviac, odpovedal, že cez osobné priateľstvá.

Symoniana a celý tím strategickým spôsobom pre jednotlivé fázy, v ktorých sa zbor práve nachádza. Len týždeň pred mojím príchodom otvorili nový ročník biblickej školy s 350 študentmi, no tentoraz nie na denné štúdium, ale niekoľko večerov počas týždňa v rámci jedného roka. **4. Úcta k Božiemu slovu a k služobníkom** a zjavná odovzdanosť Bohu, cirkvi a vízii, ktorú Pán dáva. **5. Horlivá osobná evanjelizácia.**

Modlím sa, aby sme aj na Slovensku a v Európe mohli vidieť, ako Boh dáva povstať takýmto cirkvám a služobnostiam, ktoré budú smelo zaberať svoje národy pre Pána Ježiša Krista. Žatvy je mnoho a polia sa len belejú, len ich žať!

Peter Čurík

Arménsko je krajina s asi 3 miliónmi obyvateľov, z ktorých viac ako tretina žije v hlavnom meste Jerevane. Po celom svete je však ďalších asi 10 miliónov Arménov.

Do Arménska sa kresťanstvo dostalo cez apoštolov Bartolomeja a Tadeáša, ktorí tam zanechali mnohých veriacich. V druhom a treťom storočí bol významným učiteľom Božieho slova Gregor, ktorého neskôr nazvali Osvietiteľ. Arménsky kráľ však slúžil pohanským bohom a dal ho hodiť do väzenia. Panovník sa neskôr pomiatol a jeho šialenstvo bolo také veľké, že ho na raných kresbách zobrazovali ako divé prasa. Keďže sa jeho stav zhoršoval, kráľovná zavola Gregora z väzenia, aby sa za kráľa modlil. Gregor prišiel do paláca a modlitbou v mene Ježiš panovníka oslobodil. Kráľ bol taký šťastný, že dal Arménsko vyhlásiť za kresťanský národ už v roku 301, čím sa stal prvým kresťanským národom v histórii. (Rímska ríša až v roku 313 Milánskym ediktom).

Arménčina je jedinečný jazyk, ktorý Mesrop Maštoc zaviedol už v roku 401. Prvá veta v starej arménčine (garbar) je preklad verša z knihy Prísloví 1:2: „Poznať múdrosť a kázeň, porozumieť slovám rozumnosti.“ Mnoho literárnych diel sa zachovalo len vďaka prepisom do arménskeho jazyka. Jedným z nich je aj slávna Eusebiova Cirkevná história zo 4. storočia, ktorej vzácny obsah dnes môžeme čítať iba vďaka prepisu do arménčiny z 5. storočia.

Okolo 30 detí si užilo hry, divadlo a výlety na detskom tábore pri Detve. A ako bonus – stretnutie, pri ktorom zažili nevídanú Božiu prítomnosť.

Ži s Kráľom!

Stretli ste už kráľa? Tí, čo boli na našom minuloročnom tábore, mali možnosť spoznať viacerých zo Starého zákona a jedného z Novej zmluvy. Každý bol iný a ich životy niečím zaujímavé, ale zistili sme, že všetci mali jedno spoločné. Zomreli. Akurát jeden z nich aj vstal z mŕtvych a môžeme ho stále stretávať. Vlastne, nemusíme ho len stretá-

zal, že je uzdraviteľ, keď uzdravil slepého Bartimea. Je aj náš ochranca a je pánom nad všetkým. Je aj učiteľom, ktorý nám ukazuje správnu cestu v živote i to, ako stavať svoj dom na skale. No a v neposlednom rade chce byť aj našim priateľom. Ako dobrý priateľ nás nenecháva nezmenených, ale nás čistí, aby sme prišli stále viac a viac ovocia.

deti aj lepšie poznám,“ hovorí Andrea Kundrátová. „Mali sme aj nejaké nezhody, ale potom sa to zlepšilo.“

Posledné dva dni nás navštívil aj pastor Martin Hunčár. Na jednom stretnutí Duch Svätý prišiel veľmi silno a dotýkal sa detí. „Nechcel som urobiť nič nasilu, prišlo to zhora od Boha. Po vyučovaní som dal výzvu nasle-

vať tu a tam, my s ním môžeme každý deň žiť. A o tom bola tohtoročná téma tábora: ŽI S KRÁĽOM!

Náš Kráľ nás vrelo privítal vo svojom kráľovstve a každý deň odkrýval niečo zo svojho charakteru. Vo svojom kráľovstve nežije sám, už veľa ľudí ho hľadalo a našlo. Vedúci rozprávali svoje pravdivé príbehy o tom, ako ho stretli a kým pre nich je. Ježiš, Kráľ kráľov, sa nám predstavil ako zaopatritel, keď násýtil obrovský zástup iba piatimi chlebami a dvomi rybičkami. Potom nám uká-

Kráľa sme tento rok spoznávali v krásnom prostredí stredného Slovenska, neďaleko Detvy na chate Kera-metal. Areál bol nádherný, s viacerými ihriskami, altánkom, ohniskom a lesom dookola, prišlo nám aj počasie. Dôležité boli aj rozhovory počas biblických skupín, v krúžkoch, večer pri získavaní kráľovských pokladov. Nechýbali ani športové a vodné hry, orientačný beh, opekanie a výlet. Tentokrát sme navštívili obnovený hrad Divín a vykúpali sa na priehrade Ružiná. „Konečne

dovať Ježiša a zrazu začali deti plakať a vzlykať, niektoré vyznávali hriechy a mnohé z nich sa objímali. Trvalo to asi hodinu a pol, ani sa nechceli ísť hrať, celý program sa nám poposúval, ale vôbec to neprekážalo, veď práve presne za toto sme sa my i rodičia modlili,“ dodáva Martin Hunčár. Piesne počas tábora spolu s táborovou kapelkou viedla Nataška Demiter. Aj ona ocenila, že sa deti otvorili a zažili Boží dotyk.

Zuzka Kušnírová, vedúca

Boli tu dobré hry a skvelá Božia prítomnosť. Ale sa mi nepáčilo, že tam boli veľmi namáhavé veci na svaly a mal som strašnú svalovicu. (Michal)

Tábor bol najlepší. Najviac sa mi páčilo, že sme sa mohli hrať, že sme mali aktivity, mali sme výborných vedúcich a že sme sa mohli spoznať s Pánom. No, najviac sa mi páčilo všetko. A nepáčilo sa mi, že sme museli odísť s autobusom. P.S.: Dúfam, že sme poslúchali. (Natálka)

Zažili sme veľmi pekné dni, kúpanie v jazere, opekanie maršmelov. (Alenka)

Páčila sa mi olympiáda a hra s vlajkami. (Andrej)

Najlepšia bola opekačka a workshopy. (Matej)

Na tábore sa mi páčilo, pretože sa ma dotkol Boh, bol tam duel so šatkami. (Luboš)

Walk on water!

50 mladých zo Slova života sa stretlo na letnom tábore pri Liptovskom Mikuláši

Po minuloročnom mládežnícko-dorasteneckom tábore s názvom *Speak life!*, sa v júli konal druhý ročník, tentokrát pod názvom *Walk on water!* Názov, ktorý v preklade znamená *Chod' po vode!*, bol príznačnejší, než sme si pri prípravách mysleli. Od prvých minút sme boli nútení nielen teoreticky, ale aj v praxi chodiť po vode a vyrovnávať sa s nie práve ideálnymi podmienkami ubytovania. Napriek tomu, 6 dní, ktoré sme strávili v Závažnej Porube na chate Opalisko, bolo krásnych, plnohodnotných a pozhnaných.

Atmosféru Liptova sme si užívali nielen vďaka nádherným horám, ale aj vďaka ovečkám, ktoré každý deň okolo našej chaty prechádzali na pasienky... Túto krásnu scenériu sme si dokonale užili aj z miesta, na ktorom sa konali naše zhromaždenia, najkurióznnejšej „kaplnky“, prerobenej z bufetu U Fera pri lanovke.

Bolo nás takmer 50 mladých ľudí zo zboru Slovo života a jeho misijných skupín z celého Slovenska.

Program bol, podobne ako minulý rok, prispôbený hlavnej téme. Okrem bohatej duchovnej potravy a vynikajúceho zhromaždenia so špeciálnym hosťom Erikom Matejom

z AC Košice, pri ktorom sme zažili naozaj moc Božieho slova a lásky v akcii, sme prežili veľa zábavy a radosti počas spoločného času a aktivít.

Jedným z najväčších zážitkov bol určite výlet do Kvačianskej a Prosieckej doliny. Na začiatok mali niektorí obavy, nakoniec boli ale všetci šťastní a hrdí, že prekonalí samých seba a zdolali túto výzvu. Tie najťažšie zdolane výzvy sú predsa nakoniec vždy tou najsladšou odmenou.

Úžasným spôsobom bol zorganizovaný futbalový turnaj. Jakub Krížek, jeden z najmladších účastníkov tábora, po zistení, že tento rok nie je naplánovaný futbalový turnaj, vzal veci do svojich rúk, a zorganizoval ho celý do bodky. Rozdelil družstvá, zostavil herný plán a po raňajkách všetkých pozval na skvelý futbalový turnaj, ktorý si neužili len chalani (ako bolo zvykom na predošliých ročníkoch), ale svoj tím a futbalovú eleganciu predviedli aj dievčatá. 6 dní prešlo ako voda a my sa už teraz tešíme na ďalší ročník! Nenechaj si to ujsť a zaži s nami ďalší ročník mládežnícko-dorasteneckého campu Slovo života začiatkom júla v roku 2017.

Tomáš Šimko

Na tábore sa mi páčilo excelentné zhromaždenie s Erikom Matejom, tiež večerné hry a samozrejme super výlet. (Adam)

Pre mňa bolo všetko super. Som rada že som niektorých ľudí mohla viac spoznať a tie večerné zhromkajú boli pre mňa najviac, najviac :-). Skupinky boli super, pretože sme sa mohli s ľuďmi bližšie zoznámiť, vidieť, ako chápú niektoré veci zo Slova. (Anamaria)

Okrem miesta, ktoré bolo pekné, sa mi veľmi páčil aj program a večerné mimoprogramové aktivity. (Jakub)

Camp bol super. Vytvorila som si nové vzťahy s ľuďmi, ktorých som prvýkrát stretla, ale aj s takými, čo som už dlho poznala. A vďaka super zhromkám som si refreshla vzťah s Bohom. (Sandra)

Mne sa asi najviac páčila neobmedzená večierka, a program, čo sa týka hier, bol veľmi dobre zorganizovaný. (Samko)

HABÁNI (16. STOROČIE)

RADIKÁLNA REFORMÁCIA V NAŠICH KONČINÁCH

V minulom čísle sme sa venovali hnutiu anabaptistov (novokrstencov), ktoré patrilo k tzv. radikálnej vetve reformácie. Toto hnutie, ktoré vzniklo vo Švajčiarsku, dalo zrod prvej nezávislej cirkvi svojej doby a napriek prenasledovaniu (alebo práve vďaka nemu) sa dostalo aj do ďalších krajín. Medzi prvé patrila južná Morava a časti na západe Slovenska.

Začiatky anabaptizmu na Morave sa spájajú s menom Balthasara Hubmeiera, ktorého sme spomínali už v minulom článku. Tento bavorský rodák bol snaživým teológom. Zaujímavosťou je, že doktorský titul získal u Johanna Ecka, zanieteného protivníka Martina Luthera a reformácie, ktorý sa o Hubmeierovi ako o študentovi vyjadroval veľmi pochvalne. Hubmeier však začal viac a viac vnímať potrebu reformy cirkvi a časom sa dostal do skupiny okolo Conrada Grebela, ktorá sa názorovo uberala smerom k anabaptizmu. Keď bol Hubmeier pokrstený, anabaptisti získali zdatného teológa, ktorý pri dišpute dostal do rozpakov aj samotného Ulricha Zwingliho, vodcu švajčiarskej reformácie, keď poukázal na to, že Zwingli sám kedysi vyhlasoval krst detí

prenasledovaní utečenci z Tirolska, Bavorska, Württemberska, Hesenska aj Švajčiarska. Hubmeier prišiel na Moravu v júli 1526 a v Mikulove sa mu podarilo úspešne premeniť nemecky hovoriaci luteránsky zbor na anabaptistické spoločenstvo. Pôsobil tu asi jeden rok a za ten čas pokrstil najmenej šesťtisíc ľudí. Jeho práca sa darila a nazývali ho „patriarchom z Mikulova“. Ani tunajšia tolerancia však netrvala večne a keď v roku 1527 Ferdinand I. Habsburský získal český trón, Hubmeiera vydali rakúskym úradom. Tentoraz napriek mučeniu svoju vieru neodvolal a 10. marca 1528 ho vo Viedni upálili. O niekoľko dní nato jeho manželku utopili v Dunaji. V takýchto bolestiach sa rodila prvá cirkev nezávislá od štátneho zriadenia.

Kým anabaptizmus na Moravu prišiel Hubmeier, anabaptistov pevne zorganizoval Jakub Hutter (klobučník), kazateľ, ktorý sa živil výrobou klobúkov a ktorý prišiel z Tirolska. Aj on na Moravu utiekol pred prenasledovaním. Kým Hubmeier nebol názormi celkom typický anabaptista, ale obhajoval nutnosť svetskej vlády a tvrdil, že vláda môže byť aj kresťanská, pod Hutterovým vedením anabaptistické komunity

Jakub Hutter z Tirolska (cca 1500 - 1536)

podobný osud ako Hubmeiera – v Tirolsku ho zatkli a v januári 1536 upálili.

Hnutie sa napriek tomu ďalej rozvíjalo a aj vplyvom prenasledovania sa šírilo na nové miesta. Na Slovensku sa habáni usadili na Spiši a na Záhorí, najmä v obciach Sobotište, Veľké Leváre, Brodské a Častkovce. Systém spoločného hospodárenia pretrval až do 17. storočia, čo možno hodnotiť ako ekonomický zázrak. Habáni boli známi ako usilovní všestranní remeselníci, ale najviac sa preslávili habánskou keramikou, ktorej technológia si našla všeobecné uplatnenie v ľudovej výrobe. Od konca 17. storočia sa na Slovensku postupne asimilovali, ale dodnes po svete existujú ich komunity, najmä v USA a Austrálii.

Na Slovensku sa habáni usadili na Spiši a na Záhorí, preslávili sa svojou keramikou.

za biblicky neopodstatnený. V dôsledku toho Hubmeier čelil väzeniu aj mučeniu, pri ktorom svoje stanovisko odvolal, čo neskôr veľmi ľutoval. Napokon utiekol na Moravu.

Morava bola v tomto období veľmi zaujímavou oblasťou. Jednak bola ešte stále pod vplyvom husitského hnutia pred sto rokmi, a jednak bola vďaka relatívnej nezávislosti tamojšej šľachty dosť tolerantnou krajinou. Preto niet divu, že tu hľadali útočisko

dosiahli vyšší stupeň sebestačnosti a nezávislosti. Typickým sa pre nich stal život v uzavretých komunitách, tzv. dvoroch (nem. haushaben, podľa čoho ich volali habánmi), ktoré boli dobre ekonomicky organizované, vďaka čomu prežili aj mnoho prenasledovaní. Podľa Huttera ich volali aj hutteritmi.

Neskôr musel Hutter utekať pred prenasledovaním a z tohto obdobia sa zachovalo osem listov, ktoré napísal bratom a sestrám. Napokon ho čakal

Zdroje:

Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva.

Banská Bystrica: Trian, 2007

Wikipédia – Slobodná encyklopédia

Tomáš Počai

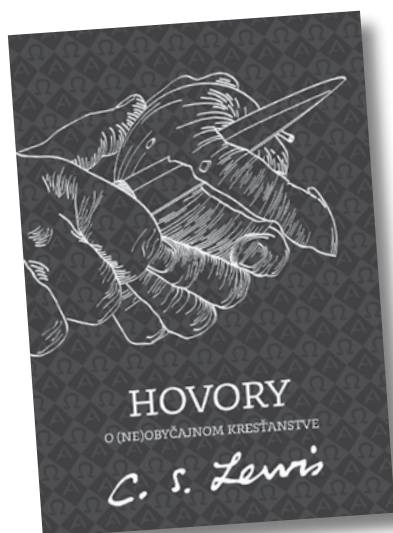

DAVID HATHAWAY

20.11.2016 o 10:00 na bohoslužbách v Bratislave

Počas 60-tich rokov precestoval Európu a bývalý Sovietsky zväz, aby prinášal Božiu zvesť spasenia a uzdravenia aj za železnú oponu. Zažil zázračné vyslobodenie z komunistického väzenia v bývalom Československu, dvakrát bol uzdravený z rakoviny a prežil päť pokusov o vraždu.

Slovo života, Tomášikova 30, 2. poschodie

C. S. Lewis
HOVORY

12,90 Eur

Gary Chapman, Arlene Pellicane
DIGITÁLNE DETI

9,90 Eur

KÁZNE

YOUTUBE KANÁL SŽ

**POZERAJTE POSOLSTVÁ
ZO SLOVA ŽIVOTA
NA YOUTUBE**

Na stránke
www.slovozivota.sk kliknite:
- na **ikonku YouTube kanál SŽ**
alebo zadajte na internete:
- **YouTube Slovo života
Bratislava**

Veríme, že posolstvá
služobníkov, ktorí kázali
v našom zbore, budú
pre vás občerstvením.
Božie slovo je stále
„živé, účinné a ostré“
(Žid 4:12).

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJETKY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú.:
IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112 Swift: SUBASKBX

Misijné a dobročinné projekty	var.symbol
časopis Víťazný život	11
evanjelizácie SR, Evanjelizačný partner	20
Dary na prácu zboru SŽ, Dobrovoľné príspevky	1
Pomoc sociálne slabým, Služba pomoci SŽ	22
Služba sirotám, Nadácia GF&H, Uganda	23
Celosvetová misia, Misia Livets Ord Uppsala	26
Podpora detskej služby, Detský tábor Slova života	54
Podpora projektu, Budova Slova života	3

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 900 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 450 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na:
VÚB BA – centrum,
IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112
Swift: SUBASKBX

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 3/2016

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
ISSN 1338-1717, EV 3275/09
vychádza 3x do roka
november 2016, 16. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových
knihách, a kresťanských podujatiach.

Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998
tel./fax: 02-20929311
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Články, technické spracovanie a preklady: Peter Čuřík,
Martin Hunčár, Lenka Bašnárová, Tomáš Počaj, Janka Hrivnáková

Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomašítková

Fotografie: Nataša Demiter, Michal Vaněk, Peter Čuřík,
Peter Čuřík Jr., Michal Číž, Mirka Vajdová, Petra Rusnáková,
Janka Hrivnáková, Ľubomír Kesjar, Ján Laurovič
Prešlo jazykovou korektúrou.

KONFERENCIA KREŠŤANIA V MESTE

TURNÉ S PEROM CEDERGÅRDHOM

DETSKÝ TÁBOR

MLÁDEŽNÍCKY TÁBOR

EURÓPSKA KONVOKÁCIA 2017

30 národov
jedno srdce
jeden Kráľ

24.-26. MAREC 2017
SH Elán, Bratislava,
Slovensko

Svetlo
NÁRODOV

POVSTAŇ A SVIEŤ

Európska konvokácia je zvolanie ľudí do modlitieb & chvál za duchovný prielom na Slovensku, v Európe a v Izraeli. Pozývame všetky generácie, aby povstali a svietili Ježišovým svetlom, ktoré preráža temnotu v našich národoch. Pridaj sa aj TY ku chvále mena Ježiš spolu s ľuďmi z 30 národov sveta!

Tom & Kate Hess
Dom modlitby v Jeruzaleme

Heidi Baker
Iris ministries, Mozambik

Ben Fitzgerald
Awakening Europe

www.konvokacia.sk

SH1NE

  Európska konvokácia

KREŠŤANSKÉ CENTRUM

SLOVO
ŽIVOTA

Ste vítaní

KAŽDÚ NEDEĽU o 10.00 h
TOMÁŠIKOVA 30 | 2. posch.
BRATISLAVA

www.slovozivota.sk